

അടിസ്ഥാനപാഠാവലി

ഒലയാളം

സുഖമേധാവി

കേരളസർക്കാർ
വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയാറാക്കിയത്

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT), കേരളം

2016

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയഹോ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ,
പഞ്ചാബസിന്ധു ഗുജറാത്ത മറാറ്റ
ദ്രാവിഡ് ഉത്കല ബംഗാ,
വിന്യുഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ചലജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗ്രേ,
തവശുട ആശിഷ മാഗ്രേ,
ഗാഹോ തവ ജയഗാമാ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹോ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ.
ജയഹോ, ജയഹോ, ജയഹോ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹോ!

പ്രതിജ്ഞ

ഈ പ്രതിജ്ഞ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും എൻ്റെ സഹോദരീ സഹോദരമാരാണ്.

ഈ പ്രതിജ്ഞ രാജ്യത്തെ സ്വന്നേഹിക്കുന്നു; സമ്പൂർണ്ണവും വൈവിധ്യ പൂർണ്ണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ താൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഈ പ്രതിജ്ഞ മാതാപിതാക്കലെയും ഗുരുക്കമൊരെയും മുതിർന്നവരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഈ പ്രതിജ്ഞ രാജ്യത്തിന്റെയും എൻ്റെ നാട്കാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഏശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

State Council of Educational Research and Training (SCERT)
Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala.

website : www.scert.kerala.gov.in

email : scertkerala@gmail.com

Phone : 0471-2341883, Fax : 0471-2341869

First Edition : 2014, Reprint : 2016

Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi-30

പ്രിയ വിദ്യാർഥികളേ,

മലയാളഭാഷയുടെ മധുരം നൃകരാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയതാണ് ഈ പാഠപുസ്തകം. നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ ശ്രേഷ്ഠം ഭാഷകളിൽ ഒന്നായി ഭാരതസർക്കാർ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണെല്ലാ. അറിവിന്റെ ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കാൻ മാതൃഭാഷയിലും നമുക്ക് കഴിയും. മലയാളത്തിന്റെ വിപുലമായ സാഹിത്യസ്വന്തം നിങ്ങൾക്ക് സന്തതമാണ്. അത് ആസ്വദിക്കാനും അതിലേക്ക് സാഭാവന ചെയ്യാനും ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുക.

വായിക്കാനും എഴുതാനും ഏറെ അവസരങ്ങൾ ഈ പാഠപുസ്തകം നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നു. ഭാഷാപഠനം രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദായുമാക്കാം. നിങ്ങളുടെ ഭാവനയും ചിന്തയും ഉണ്ടരെടു.

സ്നേഹാശംസകളോടെ,

ഡോ. പി. എ. ഹാത്തിമ

ഡയറക്ടർ

എസ്.സി.എ.ആർ.ടി.

പാഠപുസ്തക ശില്പശാലയിൽ പങ്കെടുത്തവർ

- കെ. അമൃതകരീം, ബി. ആർ. സി. സുൽത്താൻ ബത്തേരി, വയനാട്
- കെ.പി.സി. അമൃതവോദർ, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്, സഹത്ത് തുകരിപ്പുർ, കാസറഗോഡ്
- കെ.എം. ഉള്ളികുഷ്ണൻ, ഡയറ്റ്, കണ്ണൂർ
- എബി പാപുചുരീ, എം. എസ്. എച്ച്. എസ്. എസ്. മെനാഗപ്പള്ളി, കൊല്ലം
- പി.കെ. ജയരാജൻ, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. കുണ്ഡങ്കുഴി, കാസറഗോഡ്
- പി. പ്രേമചന്ദ്രൻ, ജി. ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. പയ്യന്നൂർ
- ധോ. എ. ബാലൻ, എസ്. എസ്. എ. കേരളം, തിരുവനന്തപുരം
- കെ. മനോഹരൻ, എ. യു. പി. എസ്. പുലാദ്ദേരിക്കര, പാലക്കാട്
- എൻ. മുഹമ്മദ് സാലി, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. മൈനങ്ങാടി, വയനാട്
- മുഹമ്മദ് സിയ, ജി. യു. പി. എസ്. പെമറ്റം, കോതമംഗലം, എറണാകുളം
- പി. യഹിയ, ജി. വി. എച്ച്. എസ്. എസ്. പയ്യാക്കൽ, കോഴിക്കോട്
- ആർ.പി. ശിവകുമാർ, എസ്. ആർ. വി. ഗവ. മോഡൽ എച്ച്. എസ്, എറണാകുളം
- എ. സജീവൻ, ഗവ. എച്ച്. എസ്. എസ്. വള്ളയം, വടകര്
- ഹസീൻ എസ്. കാനു, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. കൊച്ചുന്നൂർ, തൃശ്ശൂർ
- കെ.ബി. ഹൃഷികേശ്, സത്യനേത്രമലയാളം കമ്പ്യൂട്ടിങ്സ്

ചിത്രരചന

- ജനു മഞ്ഞേരി
- പി. രമേഷൻ, ഇരിങ്ങന്നൂർ എച്ച്. എസ്. എസ്, വടകര്
- എൻ.ടി. രാജീവ്, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. തിരുന്തുരാൾ, വയനാട്
- സന്തോഷ് വെള്ളിയന്നൂർ
- സുരേഷ് ചാലിയത്ത്, ജി. എച്ച്. എസ്. കുറുക്ക്, മലപ്പുറം

വിദ്യാപരിശോധന

- ധോ. ജോർജ്ജ് ഓൺകുർ, മുൻ ഡയറക്ടർ, സംസ്ഥാന സർവവിജനാനകോശം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.
- ധോ. ഡി. ബണ്ണമിൻ, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, കേരളസർവകലാശാല
- ധോ. പി. സോമനാമൻ, അസി. പ്രോഫസർ, കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല
- ധോ. സി.വി. ശ്രീകുമാർ, അസോ. പ്രോഫസർ, കേരളസർവകലാശാല
- ധോ. വിജയൻ ചാലോട്, എസ്. എ. കണ്ണൂർ
- ശ്രീ. പി. നാരായണമനോൻ, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, കേരളവർമ്മ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ
- ശ്രീ. അക്കബർ കക്കടിൽ, വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി
- ശ്രീ. സി. രാമചന്ദ്രൻപിള്ള, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, തൃശ്ശൂരിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ് തിരുവനന്തപുരം

അക്കാദമിക് കോഡിനേറ്റർ

- ധോ. പി.കെ. തിലക്, റിസർച്ച് ഓഫീസർ, എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി. കേരളം

ഉള്ളടക്കം

1. വിശ്വവിദ്യാലയം	7
വുക്ഷശത്ത് സ്നേഹിച്ച ബാലൻ	8
കിളിനോട്ടം	15
എൻ്റെ വിദ്യാലയം	19
2. പ്രകാശം പരത്തുന്നവർ	25
മരണമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ	26
കണാലറിയാത്തത്	31
ഗുരുപ്രസാദം	36
3. നിരങ്ങേങ്ങൾ	46
മഴവില്ല് വരയ്ക്കുന്നവർ	47
വിഷുക്കണി	54
എങ്ങുപോയി?	59

വിശ്വവിദ്യാലയം

**മരങ്ങൾ നട മന്ത്രകൾ
ജീൻ ഗിതാനോ**

ആൽപ്പസ് പർവതത്തിന്റെ താഴ്വാരത്തിലെ വരണ്ണണങ്ങിയ,
വിജനമായ ഒരു മരുപ്രദേശം മുഴുവൻ വിത്തു നട് കാടാക്കി മാറ്റി
രു ആട്ടിടയനെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകത്തിന്റെ പുറംചടയാണിത്.
മരങ്ങൾ നട ആരെക്കുറിച്ചുകിലും ഒരു കമ്പ പറയാമോ?

വുക്ഷത്തെ സ്നേഹിച്ച ബാലൻ

ബാലചന്ദ്രൻ എൻ്റെ അനുജൻ്റെ മകനാണ്. കൂട്ടിക്കാലം തുടങ്ങി വുക്ഷങ്ങളോടും ചെടികളോടുമെല്ലാം അവനു വളരെ വാസം ല്യമായിരുന്നു. തറയിൽ എന്തെങ്കിലും മുളച്ചുവരുന്നത് കണ്ണാൽ വളരെനേരും അവന്തു സുക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കും. ഏതോ ഒരു വലിയ ശാസ്ത്രത്തും കണ്ണപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ.

ഒരു ദിവസം കാലത്ത് ഞാൻ പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതോ ഒരു പ്രധാന വാർത്തയിൽ എൻ്റെ മനസ്സ് ഏകാഗ്രമായി നിൽക്കുകയാണ്. ബാലചന്ദ്രൻ ഓടി വന്ന്, കൈക്കു പിടിച്ച് എന്ന തോട്ടത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ഒരു ചെറിയ വുക്ഷം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് എന്നോടു ചോദിച്ചു:

“വല്യച്ചു, ആ മരത്തിന്റെ പേരെന്താണ്?”

ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ കാണുന്നത് ചെറിയ ഒരു ഇലവുമരം തോട്ടത്തിലെ നടപ്പാതയുടെ നടുവിലായി വളർന്നുവരുന്നതാണ്. ബാലചന്ദ്രൻ തെറ്റിഡിച്ചാണ് എന്ന അങ്ങോട്ടു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയതെന്ന് ആദ്യം ഞാൻ സംശയിച്ചു. അതു ശരിയല്ല.

ആ ചെറിയ മരം മുളച്ചുവന്ന കാലം മുതൽ അവൻ അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. കൂട്ടിക്കൾ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുന്നോൾ അമമാർക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷമാണ്, അതിന് ഇലകൾ വന്നപ്പോൾ അവനുണ്ടായത്. പിറ്റേ ദിവസം മുതൽ കാലത്തും വെകുന്നേരവും അവൻ തന്ന പോയി അതിനു വെള്ളേമാണിക്കും. എത്രതെതാളം വളരുന്നുവെന്ന് ദിവസവും പോയി

നോക്കും. ഇലവുവുകൾക്കും വളരെ വേഗത്തിൽ വളർന്നു പൊങ്ങുന്നു. എന്നിട്ടും ബാലചന്ദ്രൻ്റെ ആഗ്രഹത്തിനുസരിച്ച് അതിനു വളരാൻ കഴിയുന്നില്ല. കുറേബേഴ്സ് ഇലകളും കൊമ്പുകളും വന്ന് രണ്ടുമൂന്നടി പൊക്കം വച്ചപ്പോൾ അവൻ്റെ അഭ്യന്തരം പരഞ്ഞരിയിക്കാൻ പ്രയാസം. അൽപ്പം അകന്നുന്നിനു നോക്കി പുണിരിച്ചുകൊണ്ട് കൂട്ടക്കുടെ അവൻ പറയും:

“ഹാ, എന്തു ഭംഗിയുള്ള മരം.” കൂട്ടക്കുടെ ബുദ്ധി വികസിക്കുന്നതു കണ്ട് അമ്മ ആശ്വര്യപ്പെടുന്നതു പോലെ. ഇലവുമരം കണ്ടിട്ട് താനും അഭ്യന്തരപ്പെട്ടു നിൽക്കുമെന്നാണ് അവൻ വിചാരിച്ചത്. താൻ പറഞ്ഞു:

“അത് ശരി! അതു വെട്ടിക്കളേയാൻ തോട്ടക്കാരനെ ഏർപ്പാടു ചെയ്യാം.”

ബാലചന്ദ്രൻ തെട്ടിപ്പോയി. അവൻ സക്കപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു:

“എന്തു കഷ്ടമാണു വല്യുച്ചാ! ആ മരം വെട്ടിക്കളേയരുതെന്ന് താൻ കാലുപിടിച്ചപേക്ഷിക്കയാണ്.”

“കുണ്ടെ, നീ പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഒന്നാമത് വഴിയുടെ നടുക്കാണ് ആ മരം നിൽക്കുന്നത്. വളർന്നു വലുതായാൽ അതിന്റെ കായ്കൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ച് പത്തി നാലു ചുറ്റും പറന്നു നടക്കും. അതെല്ലാവർക്കും ശല്യമായിത്തീരും.”

എൻ്റെ അടുത്തു കാര്യം പറുന്നില്ല എന്നു കണ്ട് പ്പോൾ അവൻ വല്യുമയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടി പോയി.

വല്യുമയ്ക്കു മകളില്ല. അവന് അമയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് വല്യുമയുടെ മകനായിട്ടാണ് അവനിവിടെ വളരുന്നത്. അവരുടെ മടിയിൽ കയറി കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു:

“വല്യുമേ, വല്യുച്ചനോടു പറയണം, ആ ഇലവുമരം വെട്ടിക്കളേയരുതെന്ന്.” പണി ഏതായാലും പറി.

വല്യുമ വല്യുച്ചുനെ വിളിച്ച് ആജണാപിച്ചു:

“ഹോ! കേട്ടോ! ആ ഇലവുമരം വെട്ടിക്കുള്ളയരുത്. അതവിടെ നിൽക്കേട്.” മരം വെട്ടിയില്ല. അതവിഭ്രതനെ കുറേനാർകുടി നിന്നു. ബാലചന്ദ്രൻ കാണിച്ചുതന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ, എന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അനുജൻ്റെ ഭാര്യ മരിക്കുമ്പോൾ ബാലചന്ദ്രൻ കൈക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ മരിച്ചതോടുകൂടി ദുഃഖം സഹിക്കാനാവാതെ അനുജൻ സ്ഥലം വിട്ടുപോവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. എൻജിനീയർിൽ പരിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കാണു പോയത്. അനുമുതൽ അവൻ്റെ കുട്ടി എൻ്റെ വീടിൽ വന്ന വല്യുമയുടെ മടിയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് അനുജൻ മടങ്ങി വന്നു. ബാലചന്ദ്രനെയും ഇംഗ്ലീഷിലേക്കയ്ക്കണമെന്ന് അവൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ പ്രാരംഭമായി പരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി കുറേനാൾ അവനെ സിംലയിൽ താമസിപ്പിക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞ് ലണ്ടനിലേക്കു കപ്പൽ കയറും.

വല്യുമയുടെ അടുത്തുനിന്നു വിഘ്നിവിധി കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ബാലചന്ദ്രൻ അച്ചുനോടുകൂടി സിംലയ്ക്കു പോയത്. അവൻ്റെ വേർപാടോടെ ഞങ്ങളുടെ വീട് ഉറങ്ങിപ്പോയി.

ഇലവുമരം വീണ്ടും വളർന്നു വലുതായി. അതിന്റെ കായ്‌കൾ വിളഞ്ഞു പൊട്ടി നാലുചുറ്റും പഞ്ചി പറന്നു. എല്ലാവർക്കും അതൊരുപദ്ധതമായി തത്തീർന്നു. പോകുന്നവരും വരുന്നവരുമെല്ലാം ഇതെന്തിനിങ്ങളെന നിർത്തി തിരിക്കുന്നു എന്ന് എന്നോടു ചോദിക്കും. ഉപദ്ധവം സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാതായപ്പോൾ അതു വെട്ടിമുറിച്ചു കളയാൻ എന്ന് ഏർപ്പാടു ചെയ്തു.

കുറേറിവസം കഴിഞ്ഞ് സിംലയിൽനിന്ന് ബാലചന്ദ്രൻ്റെ ഒരു കത്ത് അവൻ്റെ വല്യുമയ്ക്കു കിട്ടി. സന്താം കൈപ്പുടയിലാണു കത്തശുതിയിരിക്കുന്നത്. “എനിക്ക് ഇലവുമരത്തിന്റെ ഒരു മോട്ടോ എടുത്തയച്ചുതരണം.” ഇതാണു കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം.

ബിലാത്തിക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പായി വല്യുമയുടെ അടുത്തുവന്ന യാത്ര ചോദിക്കണമെന്ന് അവന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ഇലവുമരവും ഒന്നു കാണണം. രണ്ടും സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് തന്റെ കൂടുകാ

രണ്ട് പോട്ടോ എടുത്തയയ്ക്കണമെന്ന് അവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതു കുടി ബിലാത്തിക്കു കൊണ്ടുപോകണം. അവൾ എന്ന വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:

“ഹാ കേട്ടോ! ഒരു പോട്ടോഗ്രാഫറു വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരണം. ഈപ്പോൾ തന്ന വേണം.”

ഞാൻ ചോദിച്ചു:

“ഉം, എന്തിന്?”

ബാലചന്ദ്രൻ്റെ കത്ത് വായിച്ചുനോക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവൾ എൻ്റെ കൈവശം തന്നു. കത്തു വായിച്ചുശേഷം ഞാൻ പറഞ്ഞു: “ഓ, ആ ഇലവുമരം മുറിച്ചുകളഞ്ഞിട്ട് ദിവസങ്ങൾ എത്രയോ കഴിഞ്ഞു.”

അവൻ്റെ വല്ലുമ രണ്ടു ദിവസം ആഹാരം കഴിച്ചില്ല. കുറേറിവസത്തേക്ക് എന്നോട് ഒന്നും മിണ്ടിയതുമില്ല.

ബാലചന്ദ്രനെ അവൻ അച്ചൻ കൈയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു വന്ന ദിവസവും തന്റെ അടുത്തുനിന്ന് അവനെ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ദിവസവും അവൾ ഓർത്തിട്ടുണ്ടാവാം. അന്ത് അവർക്കൊന്നും പറയാൻ കഴിത്തില്ല. ഇപ്പോൾ ഇതാ, വല്യച്ചൻ അവൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട മരവും മുറിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജീവിതം മുഴുവൻ അവർക്ക് മറക്കാൻ കഴിയാത്ത സംഭവങ്ങളാണിവ. അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം തകർന്നുപോയിരിക്കുന്നു.

- രവീന്ദ്രനാഥ് ടാഗോർ

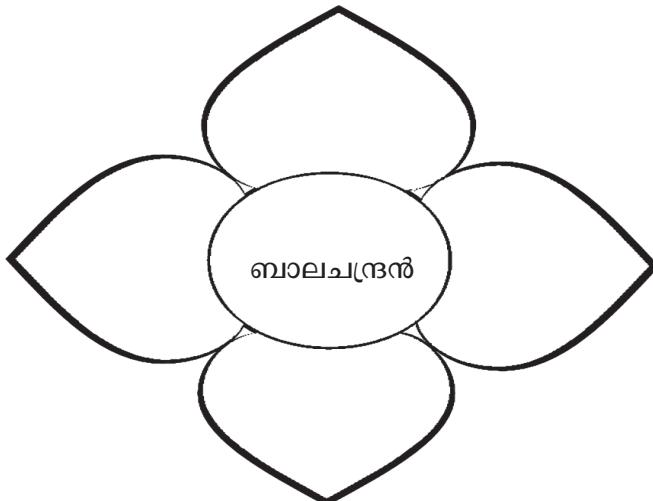

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- വല്യച്ചൻ എന്തു പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് ബാലചന്ദ്രൻ തെട്ടിപ്പോയത്? അതിന്റെ കാരണം എന്തായിരിക്കും?
- വല്യച്ചൻ ഇലവുമരം മുറിക്കാൻ തീരുമാനമെടുത്തതെന്തുകൊണ്ട്?
- തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം തകർന്നുപോയതായി വല്യമ്മയ്ക്ക് തോന്നാൻ കാരണമെന്ത്?
- ഒരമു പെട്ട മക്കലെള്ളപ്പോലെയാണ് ഇലവുമരവും ബാലചന്ദ്രനും വളർന്നത് എന്തിന്റെ എന്തെല്ലാം സുചനകളാണ് പാഠഭാഗത്തുള്ളത്? കണ്ണത്തി എഴുതുക.
- ഇലവുമരം മുളപൊട്ടി വളരുന്നതിന്റെ ആനന്ദം ബാലചന്ദ്രൻ ആസ്വദിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയില്ലോ. അത് അവത്തിപ്പിക്കുന്നതിന് കമാക്കാരൻ ഉപയോഗിച്ച സവിശേഷ പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ണത്തു.

ബാലചന്ദ്രൻ്റെ എന്തെല്ലാം സഭാവസവിശേഷതകളാണ് നിങ്ങളെ എറെ ആകർഷിച്ചത്? അവ എഴുതിനോക്കു.

- ശുപ്പിൽ വായിച്ചുവത്തിപ്പിച്ച് കമാപാത്രനിരുപണം തയാറാക്കു.

അവർ പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും പറയാമോ?

- “എന്തു കഷ്ടമാണ് വല്ലേ! ആ മരം വെട്ടിക്കളൈരുതെന്ന്, ഞാൻ കാലുപിടിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നാണ്.”
- “കുണ്ഠേ, നീ പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ഒന്നാമത് വഴിയുടെ നടുക്കാണ് ആ മരം നിൽക്കുന്നത്. വളർന്നു വലുതായാൽ അതിന്റെ കായ്കൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ച് പഞ്ചി നാലുചുറും പറന്നുനടക്കും. അതെല്ലാവർക്കും ശല്യമായിത്തീരും.”
- “വല്ലുമേ, വല്ലുച്ചനോട് പറയണം, ആ ഇലവുമരം വെട്ടിക്കളൈരുതെന്ന്.”
- “ഹോ, കേട്ടോ! ആ ഇലവുമരം വെട്ടിക്കളൈരുത്. അതവിടെ നിൽക്കേടു.”

കമയിലെ സംഭവങ്ങൾ സംഭാഷണത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കാം

- എത്താക്ക രംഗങ്ങൾ?
- രംഗങ്ങളിൽ ആരോക്കെയാണ് ഉള്ളത് ?

- ഓരാളുടെ സംഭാഷണത്തോടും പെരുമാറ്റത്തോടുമുള്ള മറ്റൊരു വരുടെ പ്രതികരണം എന്തായിരിക്കും?

തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുമല്ലോ. എല്ലാം ചേർത്ത് നാടകരുപത്തിൽ ക്ലാസിൽ അവതരിപ്പിക്കാം.

“കുറേ ദിവസം കഴിഞ്ഞ് സിംഗളിൽനിന്ന് ബാലചന്ദ്രൻ്റെ ഒരു കത്ത് അവൻ്റെ വല്യുമ്പയ്ക്കു കിട്ടി.”
ഇലവുമരത്തിന്റെ കാര്യം കൂടാതെ ബാലചന്ദ്രന് വല്യുമ്പയോട് എന്തൊക്കെ കാര്യങ്ങളാണ് ചോദിച്ചിരിയാനുണ്ടാവുക?
കത്ത് എഴുതിനോക്കു.

ഒരു മരം വെട്ടുന കാര്യത്തിന്പുറം ഈ പാഠാഗം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ സ്പർശിച്ചതെങ്ങനെ? ക്ലാസിൽ ചർച്ചചെയ്ത് എഴുതിനോക്കു.

പ്രിയപ്പേട്ട കൂടുകാരേ,

ഈ കത്ത് നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടുമ്പോഴേക്ക് പരീക്ഷച്ചുടെല്ലാം അംഗങ്ങിയിരിക്കും. എങ്കിലും മീനച്ചുടാൻ്. ഈയാണ് മാവിലൊക്കെ മാങ്ങ പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മാന്ധാക്കാലം വരുന്നതെയുള്ളൂ. ഇത്തവണ നമുക്ക് കുറച്ച് പക്ഷിനോട്ടം ആയാലോ? പക്ഷിനിരീക്ഷണം എന്നതാണ് ശരിയായ വാക്ക് എന്നറിയാത്തിട്ടല്ല. പക്ഷേ, ആദ്യം നമുക്ക് വെറും നോട്ടം മതി. നോക്കിക്കണ്ടിട്ടാകാം ശ്രദ്ധിച്ചു നിരീക്ഷിക്കലും നോട്ട് കുറിക്കലും മൊക്കെ.

തുടക്കം ഇങ്ങനെയാകാം. പ്രഭാതത്തിൽ ഉണർന്നുകിടന്ന് ചെവിയോർക്കുക. എത്താക്കെ കിളികളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാം? കാകയായിരിക്കും ആദ്യത്തെ ലഹളക്കാരൻ, പാട്ടുകാരൻ. അതോ പുവൻകോഴിയോ? മധുരമധുരമായി കേൾക്കുന്ന ആ കളനാദം ആരുടേതാണ്? എത്തുകിളിയാണത്? പത്തുക്കെ മുറ്റത്തിന്തെ മരച്ചില്ലകളിലേക്കു നോക്കുക. പുലരിയെ എതിരേൽക്കുന്ന ഒരുപാടു പേരെ നിങ്ങൾക്കവിട്ട കാണാൻ

കഴിയും. പുഞ്ചിരകുള്ളവർ മാത്രമല്ല, പുക്കുലവാലുള്ളവരും അവിടെ ഉത്സാഹത്തോടെ തിമർക്കുന്നുണ്ടാവും. ഓരോരുത്തരെയും നോക്കി കാണുക. അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുക. ആദ്യപാഠം അടയും മതിയാകും.

എൻ്റെ കൂട്ടിക്കാലത്ത് തിരുവന്തപുരത്ത് വഴുതക്കാടുള്ള ഒരു പഴയ വീടിൽ തൈങ്ങൾ ഏറെ വർഷങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നു. വലിയ മുറുമായി രൂനു അവിടത്തെ പ്രത്യേക സൗഭാഗ്യം. നിരയെ മരങ്ങളും ചെടികളും. മതിലപരികിൽ പൂത്തുലയുന്ന ചെന്വരത്തികൾ, മുല്ലവള്ളികൾ. എന്തു രസമായിരുന്നു അവിടെ കളിച്ചു നടക്കാൻ! ഒരു പുലതിയിൽ അതി മനോഹരമായൊരു കിളിപ്പാട്ടു കേട്ട എൻ്റെ ചേച്ചിയും താനും അതിന്റെ ഉദ്ഘവസ്ഥാനം തിരഞ്ഞെടുന്നു കണ്ണുപിടിച്ചു.

അതു വലുതൊന്നുമല്ലാത്ത ഒരു കോട്ടൻ ചെടിയുടെ, നിറമുള്ള ഇലച്ചാർ തത്തുകൾക്കിടയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിക്കുട്ട്.

തൈങ്ങളെ കണ്ണാകാം, അതിൽനിന്ന് കരുത്ത തൊപ്പിക്കാരൻ ചെറുകിളി പെട്ടെന്ന് പറന്നുപോയി.

പിനീട് നോക്കി നോക്കി തൈങ്ങൾ ആ കൂട്ടിൽ രണ്ടു കിളി കളുണ്ടെന്നും അവരുടെ പേര് ബുർബുർ എന്നാണെന്നും മലയാളത്തിൽ ഇരുത്തലച്ചി എന്നു വിളിക്കുമെന്നുമൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി. പതുങ്ങിപ്പതുങ്ങി ചെന്ന് ആ കൂട്ടിനുള്ളിൽ നോക്കലും കൊണ്ട് ഭംഗിയിൽ പണിത്തെ ആ കൂട്ടിനുള്ളിൽ രണ്ടു മുട്ടകൾ...! കിളികൾ മാറിമാറി അവിടെ കാവലി റിപ്പാണൈക്കിലും തൈങ്ങൾ രണ്ടു കൊച്ചു പെൺകുട്ടികൾ അപകടകാരികളും, കുട്ടുകാരികളാണ് എന്ന് അവർ തിരിച്ചറിയുന്നതു കാണും. പിന്നെപ്പിനെ ആ മുട്ടകൾ വിരിയ്ക്കും.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തു വന്നു. കൂട്ടിലാരുമില്ലെങ്കിൽ അവ മിണ്ണാതിരിക്കും. അച്ചൻ കിളിയും അമ്മക്കിളിയും തീറ്റേടി കൊണ്ടുവന്ന് കുഞ്ഞുചുണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ വച്ചുകൊടുക്കുന്നത് തൈങ്ങൾ ആഹ്ലാദത്തോടെ കണ്ടു നിന്നു.

ആ വഴിയെങ്ങാനും ഒരു പുച്ചയോ മറ്റോ പോയാൽ അവർ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അപകടശബ്ദം തേങ്ങൾ തിരിച്ചറിയും എന്നും പുലതിയിൽ അവരുടെ മധുരമായ പാട്ടു കേട്ടു.

കുറച്ചുനാൾ കഴിത്തെപ്പോൾ ആച്ചുനമ്മമാർ കുഞ്ഞിക്കിളിക്കലെ കുട്ടിൽ നിന്നനിക്കി പറക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ണു. എന്നൊരു രസമായിരുന്നു ആ കാഴ്ച! കുഞ്ഞുങ്ങൾ കുറേയേറ്റ പറന്ന് ചെടിച്ചില്ലകളിലെല്ലാം വന്നു തത്തിയിരിക്കുന്നതും അമുക്കിളിയുടെയും ആച്ചുൻകിളിയുടെയും വേവലാതിയും തേങ്ങൾ കണ്ണു രസിച്ചു.

ഭിവസങ്ങൾ ചിലത് കഴിത്തു. ഒരു പുലതിയിൽ പതിവുള്ള കളഗാനം കേൾക്കാത്ത് ഓടിച്ചേര് നോക്കിയപ്പോൾ കുട്ട തീണ്ടുകിടക്കുന്നു. പറക്കമുറ്റിയ മക്കളുമായി അവർ വീടു മാറി പൊയ്ക്കഴിത്തിരിക്കുന്നു! തേങ്ങൾക്ക് സങ്കടമായി. എങ്കിലും പിറ്റേവർഷവും അവർ അതെ ചെടിയിൽ കുടുകുട്ടാൻ വന്നു. പിന്നെയും പല വർഷങ്ങൾൾ അതാവർത്തിച്ചു. ആ കൊച്ചു ബുദ്ധിമുദ്ര കുടുംബം എന്തേ കുട്ടിക്കലാലത്തിന് എന്നൊരു സഹാഗ്രമായിരുന്നു എന്ന് ഇന്ന് തൊന്തരിയുന്നു.

കിളിക്കലെ പതിചയപ്പെടുക, ഇഷ്ടപ്പെടുക. അവർ ചിരകുള്ള കൊച്ചു ദേവതകളാണ്. അവരെപ്പറ്റി വീണ്ണും എഴുതാം. അവിവുള്ളവരെക്കാണ് എഴുതിക്കാം.

സ്നേഹത്തോട്,

സുഗതകുമാൻ

പായിക്കാം കണ്ണത്താം

- പക്ഷിനോട്ടത്തിന്റെ ആദ്യപാടങ്ങൾ എന്നൊക്കെയാണ്?
- “എന്നൊരു രസമായിരുന്നു ആ കാഴ്ച?” എതിനെക്കുറിച്ചാണ് സൃഷ്ടതകുമാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്?
- “തേങ്ങൾക്ക് സങ്കടമായി”- സങ്കടത്തിനുള്ള കാരണമെന്താണ്?

“രു പുലരിയിൽ അതിമനോഹരമായെങ്കിലും കിളിപ്പാട്ടു കേട്ട എൻ്റെ
ചേച്ചിയും ഞാനും അതിരെ ഉദ്ദേശ്യമാനം തിരഞ്ഞെടുന്നു
കണ്ണുപിടിച്ചു. അതെ വലുതൊന്നുമല്ലാത്ത ഒരു കോട്ടൻ ചെടി
യുടെനിറമുള്ള ഇലച്ചാർത്തുകൾക്കിടയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു
കുഞ്ഞിക്കു്.”

- അവിടെ കണ്ണ കാഴ്ചകൾ

- കേട്ട കാര്യങ്ങൾ

എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു വർണ്ണന തയാറാക്കു.

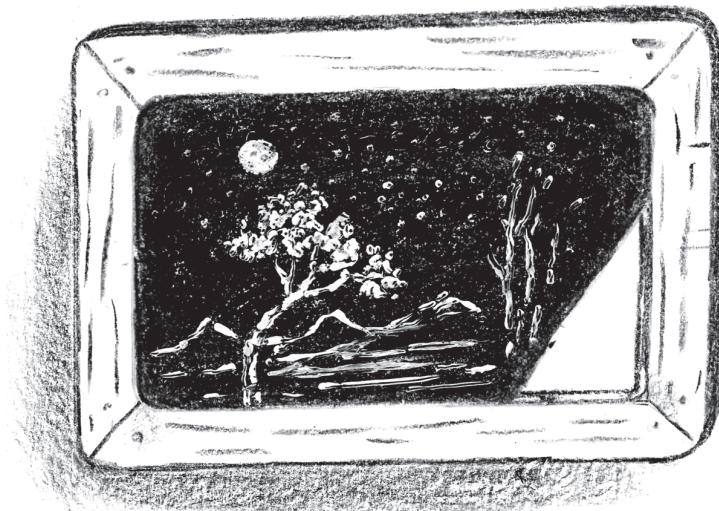

“ആ കൊച്ചു ബുദ്ധിമുൾ കൂടുംബം എൻ്റെ കുട്ടിക്കാലത്തിന്
എന്തൊരു സഹായമായിരുന്നു എന്ന് ഈന്ന് താനറിയുന്നു.”
കവയിത്രി ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ എന്തായിരിക്കാം കാരണം?
നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സുഹൃത്തുമായി ചർച്ചചെയ്ത്
അവതരിപ്പിക്കു.

സുഗതകുമാരി കണ്ണ കിളിക്കുക്കു് ഒരു സ്നേഹക്കുക്കു് തന്നെയാണ്.
ഈതുപോലെ മനോഹരമായ എന്തൊക്കെ കാഴ്ചകളാണ് പ്രകൃതി
നമുക്കു മുന്നിൽ ഒരുക്കുന്നത്?
നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ സ്പർശിച്ച ഏതെങ്കിലും ഒന്നുഭവത്തെ
കുറിച്ച് കുറിപ്പു തയാറാക്കു.

എന്ത് വിദ്യാലയം

തികളും താരങ്ങളും തുവെള്ളിക്കെൽ ചിന്നും
തുംഗമാം വാനിൻചോട്ടിലാണെന്തേ വിദ്യാലയം
ഇന്നെലപക്കെന്നീൽ വാർത്തയു കരഞ്ഞെ കരിവാന-
മിന്നതാ ചിത്രകുന്നു, പാലോളി ചിതറുന്നു.
“മുശച്ചടിത്തലപ്പത്തും പുണിരിവിരിയാറു”
ഒഭച്ചറുപുന്നോപ്പിലെപ്പനിനീരുരയ്ക്കുന്നു.
മധുവിൻ മത്താൽപ്പാറി മുള്ളുന്നു മധുപങ്ങൾ:
“മധുരമിജ്ജീവിതം ചെറുതാണന്നാക്കില്ലും.”
പരഞ്ഞൻ കഷ്ടപ്പാടു പേരുമകല്ലുത്താണി
പറവ്വ മഹത്തത്തും: “പരസേവനം കാര്യം”
ആരല്ലൻ ഗുരുനാമ, രാരല്ലൻ ഗുരുനാമർ?
പാരിതിലെല്ലാമെന്ന പരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ!

(ജാലകപ്പക്ഷി)

-എപ്പമൺ

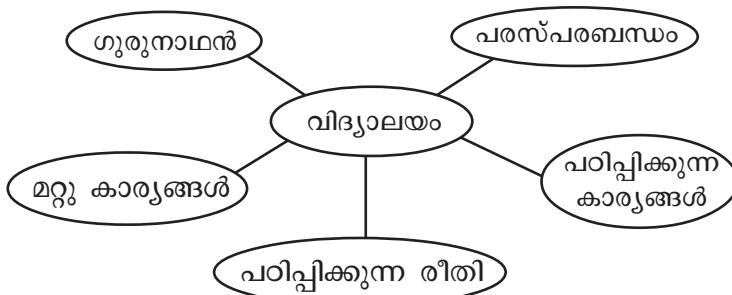

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- “തുംഗമാം വാനിൻചോട്ടിലാണെന്നേറ്റ് വിദ്യാലയം.”
ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ഗുരുനാമർ ആരെക്കെയാണ്?
അവർ ഓരോരുത്തരും നമ്മ പരിപ്പിക്കുന്നതെന്നൊക്കെയാണ്?
- പ്രകൃതിയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളെ കവി എങ്ങനെയാക്കേയാണ്
അവതരിപ്പിക്കുന്നത്?

ഈ വിദ്യാലയത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ എന്തെല്ലാം പറയും?
ചർച്ചചെയ്ത് ലഭ്യ ഉപന്യാസം തയാറാക്കു.

കവിതയിലെ ചില വരികൾ ഒന്നുകൂടി വായിക്കു.

- “തുംഗമാം വാനിൻചോട്ടിലാണെന്നേറ്റ് വിദ്യാലയം”
- “മുൻചെട്ടിത്തലപ്പുത്തും പുതിയിരിയാറുണ്ട്”
- “മധുരമിജ്ജീവിതം ചെറുതാണനാകില്ലോ”
- വലിയ ചില ആശയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സുചനകൾ ഈ
വരികളിലില്ലോ? ചെറു സംഘങ്ങളായി ചർച്ചചെയ്യു. കണ്ണത്തിയവ
കുറിപ്പായി എഴുതു.

“പാരിതിലെല്ലാമെനെ പറിപ്പിക്കുന്നുണ്ടേനോ!”

- എന്താക്കെയാണ് പറിപ്പിക്കുന്നത്?
- എങ്ങനെയാക്കെയാണ് പറിപ്പിക്കുന്നത്?

സംഘമായി ആലോചിക്കു. കണ്ണടത്തിയ കാര്യങ്ങൾ
പ്രസംഗമായി അവതരിപ്പിക്കു.

നമുക്കു ചുറ്റും കാണുന്ന പുൽകളും പുഴുക്കളും കിളികളും
പുമരങ്ങളും എല്ലാം നമുക്കാരെക്കയോ ആകുന്നോഫാണ് നമ്മളും
പ്രകൃതിയും ഒന്നായിമാറുന്നത്.

എത്രയെത്ര സാഹിത്യകൃതികൾ നമുക്കത് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു!
എത്രകിലും ഒന്നിനെനക്കുറിച്ച് ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

വായിക്കാവുന്ന രചനകൾ

- തേനാവ് (ചെറുകമ്പ) - ബഷീർ
- കാടിനു കാവൽ (ലേവനം) - സുഗതകുമാർ
- കളളൻ ചക്രിട്ടു (കവിത) - ഒളപ്പമൺ
- പുളിമാവു വെട്ടി (കവിത) - ഇടയ്രേൻ
- ആകാശത്തിലെരു വിടവ് (ചെറുകമ്പ) - സി. രാധാകൃഷ്ണൻ
- മരത്തെ സ്നേഹിച്ച് മനുഷ്യൻ (ലേവനം)

- ജോൺസി ജേക്കബ്ബ്

ശാൻ എന്നക്കുറിച്ച്

കഴിവുകൾ	പൂർണ്ണമായി	ക്രാന്തികൾ	ക്രാന്തികൾ
കമ ഉചിതമായ ഭാവത്തോടെയും ആവശ്യമായ നിർത്തലുകൾ, ശബ്ദകമീകരണം എന്നിവ പാലിച്ചും വായിച്ചുവത്തിപ്പിക്കാൻ കഴിത്തിട്ടുണ്ട്.			
കമാപാത്രത്തിന്റെ പ്രായം, പെരുമാറ്റം, സംസാര രീതി, ചിത്ര, ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തി നിരുപ്പണം തയാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.			
‘എൻ്റെ വിദ്യാലയം’ എന്ന കവിത ഭാവം, വികാരം, ഒഴുകൾ, ശബ്ദവേഗം, ഉളന്തലുകൾ, നിർത്തലുകൾ എന്നിവ പാലിച്ച് ചൊല്ലാൻ കഴിത്തു.			
സംഘപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എൻ്റെ ആശയങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാനും മറ്റൊളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്നിവ എൻ്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനും കഴിത്തിട്ടുണ്ട്.			
വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ കുമീകരിച്ച് തുടക്കം, ഒടുക്കം, വണ്ണികാകരണം, തലക്കെട്ട്, ഉപശീർഷകങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തി ഉപന്യാസം തയാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.			
വായിച്ച രചനയുടെ ആശയം എൻ്റെ ആസ്ഥാദന ക്കുറിപ്പിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉചിതമായ പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.			

രചന എന്നിലുണ്ടാക്കിയ ഓർമ്മകളും അനുഭവ അങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.			
ഞാൻ തയാറാക്കി അവതരിപ്പിച്ച പ്രസംഗത്തിൽ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.			
ഉച്ചിതമായ പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.			
എന്തേൻ വാദങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ഉദാഹരണങ്ങളും തെളിവുകളും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.			
ശബ്ദത്തീവ്വത, വേഗം, ഒഴുക്ക് എന്നിവ പാലിച്ച് കേൾവിക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്നവിധം അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.			

പ്രപരിചയം

ഇലച്ചാർത്ത്	- ഇലകളുടെ കുട്ടം
ഇലവുമരം	- ഒരു തരം വൃക്ഷം, പണ്ടിമരം
എകാഗ്രമായ	- ഒരു കാര്യത്തിൽത്തന്നെ മനസ്സ് നിർത്തിയ
കതിർ	- രശ്മി
കരിവാനം	- കരുത്ത ആകാശം
കള്ളാനം	- മധുരമായ ശാനം
കളനാദം	- മധുരമായ ശബ്ദം
ചിനും	- ചിനുന്ന, ചിതറുന്ന
താരം	- നക്ഷത്രം
തികൾ	- ചാന്ദൻ
പരർ	- മറ്റൊളവർ
പാർ	- ഭൂമി
പാലോളി	- പാലിന്റെ ശോഭ, അഴക്
മധു	- തേൻ
മധുപരൻ	- വണ്ണ

പ്രകാശം പരത്തുന്നവർ

ഒരു വ്യൂദ്ധബോഹമണിൽ കർണ്ണനെ കാണാൻ ചെന്നു.

“എനിക്ക് അങ്ങ് ഒരു സഹായം ചെയ്യണം” -

വ്യൂദ്ധബോഹമണിൽ അപേക്ഷിച്ചു.

പുണ്ണിതിരുക്കിക്കൊണ്ട് കർണ്ണൻ പറഞ്ഞു:

“അങ്ങയുടെ വേഷമാറ്റം എന്ന കബളിപ്പിക്കയില്ല,
അങ്ങ് ഇന്ദ്രനാശനന് എനിക്കരിയാം. ആട്ട,
അങ്ങേക്ക് വേണ്ടത് താൻ തരാം.”

“എനിക്ക് അങ്ങയുടെ പടച്ഛടയും കുണ്ണഡാജും
വേണം” - ഇന്ദ്രൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഒടും സംശയിക്കാതെ കർണ്ണൻ അവ ഉത്തിയെടുത്ത്
നൽകി, താൻ മരിക്കുമെന്നറിയാമെങ്കിലും. അതേ
സമയം ഒരു കൃതാർമ്മതയും ഉണ്ടായി. മഹാരാജുടെ
ആഗ്രഹം സാധിപ്പിച്ചലോ! ഇന്ദ്രൻ വന്ന കാര്യം നേടി.
അതിൽ സന്തോഷവുമുണ്ടായി. അതേസമയം കർ
ണ്ണനോട് അതിയായ അഭിനന്ദനം തോന്നുകയും
ചെയ്തു. എന്നാരു ത്യാഗബുദ്ധിയായിരുന്നു അത്.

ബാലസമ്മാനം ഭാഗം രണ്ട്

- മാലി

മഹാഭാരത കമാവലി

കർണ്ണൻ്റെ സഭാവത്തിലെ എന്തു സവിശേഷതയാണ് ഇവിടെ
വ്യക്തമാവുന്നത്?

മരണമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ

എട്ടിൽ ഞാൻ പറിക്കുന്നോൾ
 ദിനപത്രവുമായി-
 ചെത്തുന്നു ക്ലാസിൽക്കൂട്ടി-
 രാമമേനോനെന്ന മാസ്സർ
 കവിളിൽ കടുക്കണ്ണ്
 തുടുപ്പിം നെറ്റിക്കര-
 കാലുറുപ്പിക പോലെ
 ചന്ദനപ്പൂട്ടും മിന്നി.
 “ശബ്ദിക്കാലിംഗം” വിരൽ
 മുക്കുപാലത്തിൽ ചേർത്താൻ
 “അബ്ദിഹിമാൻ സായ്വിൻ
 പ്രസംഗം ചെവിക്കാർവിൻ!”
 പിന്ന മോതിരക്കൈകൾ
 വിടർത്തിക്കാട്ടും പത്ര-
 ത്തിനു മേൽ മിച്ചിയുനി
 വായിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു
 അവസാനത്തെ പ്രഭാ-
 ഷണ്ടത്തിൽ മുക്കത്തു¹വ-
 ച്ചദ്ദേഹമുദ്ദേശാശിച്ച
 ദൈവികവചനങ്ങൾ,
 “ആളുകളുടെ മൊഴി-
 യപ്പടിയനുസരി-
 കായ്വിൻ; ഏവരും മർത്ത്യർ
 (മരിക്കുന്നവർ) മാത്രം.
 മരിക്കുന്നവന്തേ
 ഞാനും; എൻവാക്കും തിര-

¹കോഴിക്കോടിനടുത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം

സകരിപ്പിൻ; കേൾപ്പിൻ ദൈവ-
തതിന്റെ വാക്കുകൾ മാത്രം.
ദൈവത്തിൻ വചനത്തിൽ
വുർആനിൽ രമിക്കുവിൻ;
ജൈവമീ പ്രപഞ്ചത്തെ
മുഴുവൻ സ്നേഹിക്കുവിൻ!
അയലിൽപ്പാർക്കും ഹിന്ദു-
ക്കളിലെസ്സുഹൃത്തിനെ-
യറിവിൻ; ശത്രുതാം നി-
ങ്ങൾക്കു ദോഷമേ ചെയ്യു്.”
വായന നിലച്ചപ്പോൾ
ഇടിവെട്ടേറാൽപ്പോലെ
വാ പൊളിച്ചിരിപ്പുത്ര
സഹപാരികൾ, ഞാനും.

കടുവിൽക്കണ്ണേരയി-

ലിരുന്നു ഗുരു; മന-

സ്ഥിതഗൗരവം കൊണ്ടു

ഞങ്ങളെല്ലുത്തും,

“മരിച്ചിട്ടില്ലാ, മരി

കയുമില്ലാതികലും

മലയാളിത്രൻ ഹൃദ-

യത്തിലാ ധീരപ്രജയൻ

ധീരനേന്നല്ലാതെ മ-

ററ്റത്താരു വിശ്വേഷണം

ചേരുമദ്ദേഹത്തിന്?

ചൊല്ലുവിനാരെകില്ലും!”

നിർന്മിമേഷരായ് ക്ലാസി-

ലിരുന്നു വിദ്യാർധികൾ;

പിന്നിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം-

മൊടുവിൽ കേട്ടു, ‘വീരൻ’

ശരിയാണല്ലോ വിദ്യാർ-

ഥികളും കൊട്ടീ കൈകൾ.

-അക്കിത്തം

വായിക്കാം കണ്ണേത്താം

- സംഘങ്ങളായി തിരിഞ്ഞ് ഉച്ചിതമായ ഇന്നണം കണ്ണേത്താം കവിത അവതരിപ്പിക്കു:

“എട്ടിൽ ഞാൻ പഠിക്കുന്നോൾ

ദിനപത്രവുമായിരുത്തുന്നു ക്ലാസിൽ

കുട്ടിരാമമേനോനെൻ മാസ്സർ”

-കുട്ടിരാമമേനോൻ മാസ്സറുടെ മറുന്നെല്ലാം പ്രത്യേകതകളാണ്
കവിതയിൽ നിങ്ങൾക്കു കണ്ണേത്താൻ കഴിഞ്ഞത്?

പറഞ്ഞുനോക്കു...

- “മുക്കെത്തുവച്ചുദേഹമുട്ടേലാഷിച്ച് ദൈവികവചനങ്ങൾ”-
അബ്ദുറഹിമാൻ സാഹിബ് പറഞ്ഞ ദൈവികവചനങ്ങൾ എന്തോ
ക്കെയായിരുന്നു? അദേഹം ഉട്ടേലാഷിച്ച് വാക്കുകളെ ദൈവിക
വചനങ്ങൾ എന്ന് വിശ്വേഷിപ്പിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം?
- “ഖടിവട്ടേറുതുപോലെ വാപൊളിച്ചു നിന്നു”- അടിവരയിട്ട്
വാക്കിനു പകരം മറ്റൊന്താക്കെ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാം?
എഴുതിനോക്കു.
- “ഞാനും എൻ വാക്കും തിരസ്കരിപ്പിൻ
കേൾപ്പിൻ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകൾ മാത്രം”
-ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് അബ്ദുറഹിമാൻ
സാഹിബ് പറഞ്ഞത്തിന്റെ പൊതുൾ കണ്ണഭത്തി എഴുതുക.

അബ്ദുറഹിമാൻ സാഹിബിനെ വിശ്വേഷിപ്പിക്കാൻ എന്താക്കെ
വാക്കുകളാണ് കവി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്? ഈ വാക്കുകൾ
അദേഹത്തിന്റെ ഏതെല്ലാം സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളിലേക്കാണ്
വിരൽചൂണ്ടുന്നത്? കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

മഹാവ്യക്തികളുടെ ചുദാക്കിയ മറ്റൊരുക്കിലും കവിത
നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? കൂദാശിൽ ചൊല്ലിയവത്തിപ്പിച്ച്
ചർച്ചചെയ്യു.

തൊൻ എന്നെന്നക്കുറിച്ച്

കഴിവുകൾ	പൂർണ്ണവായി	ഇരുപ്പേരുള്ളവർ	ഒരോരുംപിൽക്കുറിച്ച്
‘മരണമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ’ എന്ന കവിതയുടെ പ്രമേയവും ഉള്ളടക്കവും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.			
കവിതയിൽ പറയുന്നവരുടെ രൂപം, സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ, മഹത്ത്വം എന്നിവ കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.			
കവിതയിലെ പ്രധാന വരികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.			
പദങ്ങളുടെയും പ്രയോഗങ്ങളുടെയും അർമ്മവും ഭംഗിയും ഉള്ളിരുച്ചുകാണ് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.			
കവിതയുടെ സ്വഭാവത്തിനും ആശയത്തിനും യോജിച്ച ഭാവം, ഒഴുക്ക്, വേഗം, ഉള്ളാലുകൾ, നിർത്തലുകൾ എന്നിവ തിരിച്ചറിയുന്നത് ഇന്നാന്തത്തിൽ ആലപിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്.			

കണ്ണാലാലിയാത്തത്

ചില മനുഷ്യരെ നേരിട്ടു കാണുന്നോൾ നമുക്ക്
ബഹുമാനിക്കാൻ തോന്തുകയില്ലോ? എന്താണ്
കാരണം? അവരിൽ എന്തോ പ്രത്യേകതയും
ണിഞ്ഞ നമുക്ക് തോന്തിപ്പോകുന്നു.

അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ ഒരിക്കൽ തീവണ്ടിയിൽ
യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഒത്ത ശരീരം;
തകത്തിന്റെ നിറം; തേജസ്സ് തുള്ളുന്നു മുഖം.
അദ്ദേഹം വെള്ളുത്ത മുണ്ഡാണ് ഉടുത്തിരിക്കുന്നത്.
വെള്ളുത്ത നേരുത്തുകൊണ്ട് ദേഹം പുതഴ്ചിരിക്കുന്നു.
മുണ്ണനം ചെയ്ത ശിരസ്സും മുവക്കാനിയും ചേരുന്നോൾ
അദ്ദേഹം എന്തോ ദിവ്യപൂരുഷനാണെന്ന് ആർക്കും
തോന്നും.

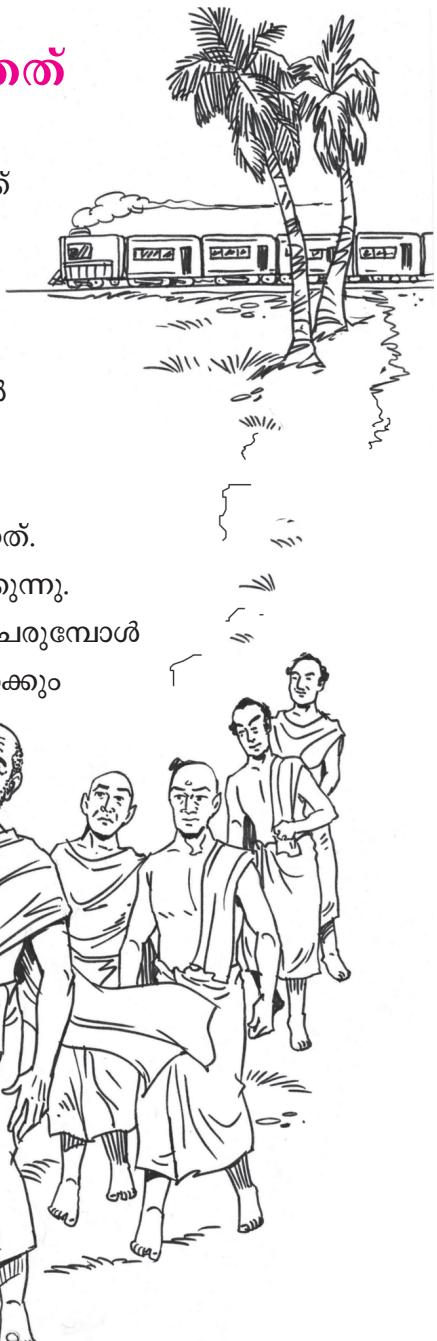
എന്തോ ചിന്തയിൽ ലയിച്ചതുപോലെ
മനനത്തിലൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്ന
ആ വ്യക്തി ആരാണെന്നിയാണ്
അടുത്തിരിക്കുന്ന ചിലർക്ക്
ആഗ്രഹമുണ്ടായി.

അവരിലോരാൾ അദ്ദേഹത്തോടു
ചോദിച്ചു:

“എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു?”

അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു:

“ആലുവായിലേക്ക്.”

ഗംഭീരമായ ശബ്ദം. അപ്പോൾ, അധികം ഭവ്യതയോടുകൂടി സഹയാത്ര കാരൻ ചോദിച്ചു:

“പേരെന്താണ്?”

“നാരായണൻ”

ഇതെങ്കിലും അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു മാത്രം അടുത്തിരിക്കുന്നവർക്ക് തൃപ്തിയായില്ല. ഒരു ചോദ്യംകൂടി അവർത്തിലോരാൾ ചോദിച്ചു:

“ജാതിയിൽ ആരാണ്?”

ആ ചോദ്യം കേട്ടപ്പോൾ ആ ദിവ്യപുരുഷൻ ശ്രിരസ്സുയർത്ഥത്തി എല്ലാവരെയും നോക്കി. എന്നിട്ട് ഒരു ചോദ്യം തിരികെ ചോദിച്ചു:

“കണ്ണിട്ടു മനസ്സിലായില്ലോ?”

അടുത്തിരുന്നവർ പറഞ്ഞു:

“ഈല്ലാ, മനസ്സിലായില്ല. കണ്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം ജാതിയേതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ലോ?”

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു:

“കണ്ണാൽ മനസ്സിലായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെങ്ങെനെ കേട്ടാൽ മനസ്സിലാക്കും?”

മുഴങ്ങുന്ന ശബ്ദത്തിലുള്ള ആ ചോദ്യം കേട്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും നിഴ്ഞ്ഞ രായി. അതിന് എന്താണുത്തരം പറയേണ്ടതെന്ന് അവർക്ക് നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു.

തേജസ്വിയായ അദ്ദേഹം ആലുവയിൽ ഇരങ്ങി. അദ്ദേഹത്തെ കാത്ത് അനേകം പേര് അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഭക്തിയോടെ വന്നങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം യാത്രചെയ്തിരുന്നവർക്ക് അപ്പോഴാണ് ആളാരു സെന്ന് മനസ്സിലായത്. നാരായണഗുരുസ്വാമികളായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

“കണ്ണിട്ട് മനസ്സിലായില്ലോ?” എന്ന് ജാതിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചോദിച്ചതിന്റെ അർപ്പമെന്താണെന്ന് അപ്പോൾ അവർത്തി ചിലർക്ക് ഉള്ളിക്കാൻ കഴി

ഞ്ഞ. “ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ഭദ്രവം മനുഷ്യന്” എന്ന സന്ദേശം വിളംബരം ചെയ്ത മഹാനാണ് അദ്ദേഹം.

* * * *

നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർ ചില മതക്കാരും ജാതിക്കാരും മായി വേർത്തിരിഞ്ഞാണ് കഴിയുന്നത്. മതത്തിലും ജാതിയിലും പൊതുവാർ വളരെ വളരെ ചുരുക്കമൊയിരിക്കും. ഓരോ മതവിഭാഗവും വിശ്വസിക്കുന്നത്, തങ്ങൾ മറ്റു മതക്കാരേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടവരാണെന്നാണ്. എന്നാൽ വാസ്തവമെന്താണ്? ഓരോ മതവിഭാഗത്തിലും നല്ലയാളുകളും ചീതയാളുകളുമുണ്ട്. ഒരാളെപ്പറ്റി “നല്ല മനുഷ്യൻ” എന്നു പറയുന്നത് അയാളുടെ കർമ്മം നോക്കിയാണ്; മതം നോക്കിയല്ല. അങ്ങനെ നോക്കുന്നതിനു പകരം മതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മനുഷ്യരെ നല്ലതെന്നോ ചീതയെന്നോ പറയുന്നത് അബുദുമല്ലോ? ആണെന്ന് ആരും സമാതിക്കും. അപ്പോൾ ശ്രീനാരാധനഗുരുവിന്റെ മറ്റാരും സന്ദേശം ആരും തുംബും ഓർമ്മയിൽ വരുകയും ചെയ്യും. സന്ദേശം ഇതാണ് :

“എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യൻ നനാകുന്നത്? മറ്റൊള്ളവരെ സഹോദര അള്ളായി കണക്കാക്കാൻ പരിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരാൾ നല്ലതാളാകുന്നത്. അപ്പോൾ മറ്റൊള്ളവർക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാനും അവരെ സഹായിക്കാനും അയാൾ സന്നദ്ധനാകും. ഈ സന്നദ്ധത അയാളെ സേവനത്തിനോ ത്യാഗത്തിനോ പ്രേരിപ്പിക്കും. സന്തം സുവാത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പകരം മറ്റൊള്ളവർക്ക് സുവം കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതിനാണ് സേവനം എന്നു പറയുന്നത്. സന്തം സുവം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊള്ളവരുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തിനാണ് ത്യാഗം എന്നു പറയുന്നത്. ഈതിന് ഒരാളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് സ്വന്നഹമാണ്. സന്തം വീടിലുള്ളവരെ മാത്രമല്ല, അയലത്തുള്ളവരെയും അകലെയുള്ളവരെയും സഹായിക്കാൻ സ്വന്നഹം ഏതൊരാളെയും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഈപ്രകാരം സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി സേവനമനുഷ്ടിക്കാണ് സമന്നല്ലോള്ളവരെയാണ് ‘നല്ല മനുഷ്യർ’ എന്നു പറയുന്നത്.”

(ശ്രീനാരാധനഗുരു)

- പ്രോഫ. എം.കെ. സാന്തു

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- “കണ്ണാൽ മനല്ലിലായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെങ്ങനെ കേട്ടാൽ മനല്ലിലാകും?” ഗുരുവിന്റെ ഈ മറുപടിയിൽ എന്തോക്കെ ആശയങ്ങൾ അടങ്കിയിട്ടുണ്ട്?
- “ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്”
-ഗുരുദേവരൻ്റെ വാക്കുകളാണിവ. മനുഷ്യന്നമയക്കുറിച്ചുള്ള ഗുരുദേവരൻ്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പാഠാഗത്തുനിന്ന് കണ്ണത്തി അവതരിപ്പിക്കു.
- ഗുരുവിനെ കണ്ണാൽ ഒരു ഭിവ്യപുരുഷനാണെന്ന് ആർക്കും തോന്നും. എനിട്ടും അദ്ദേഹത്തോടു ജാതി ചോദിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാവാം?
- ഒരാൾ നല്ല മനുഷ്യനാവുന്നതെപ്പോഴാണ്? ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

ഉപന്യാസം തയാറാക്കാം

- “അവനവനാതമസുവത്തിനാചരിക്കു-
നവയപരനു സുവത്തിനായ് വരേണോ.”

ശ്രീനാരാധനഗുരുദേവരൻ മറ്റൊരെല്ലാം മഹിംഗപചനങ്ങൾ
കണ്ണടത്താൻ കഴിയും? അവയുടെകൂടി അടിസ്ഥാനത്തിൽ
ഗുരുദേവരൻ ആശയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ഉപന്യാസം തയാറാക്കു.

- * അകാലത്തെ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷം
 - * ഗുരുദേവരൻ വാക്കുകളുടെ പൊരുൾ
 - * അവ സമൂഹത്തിലുണ്ടാക്കിയ മാറ്റങ്ങൾ
- എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തുക.

ഞാൻ എന്നുകുറിച്ച്

- ‘വിശവിദ്യാലയം’ എന്ന യൂണിറ്റിൽ തയാറാക്കിയ ഉപന്യാസത്തെ
കാശ് എന്നെല്ലാം മികവുകൾ ഇപ്പോൾ തയാറാക്കിയ ഉപന്യാസ
തതിലുണ്ട്? ഇനിയും മെച്ചപ്പെടേണ്ടത് എന്നെല്ലാം?

ഗുരുപ്രസാദം

വിടിൽ വന്ന് ഉദ്ദേശം രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാരണ്ണക്കോട്ടേക്ക്¹ മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ എഴുത്തു വന്നു. കലാമണ്ഡലം ഉടനെ തുടങ്ങുകയാണെന്നും കൃഷ്ണനെന (എനെ) അങ്ങാട് ഉടനെ അയയ്ക്കണമെന്നും അവിടെ എത്തിയാൽ എല്ലാ സന്ധകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും ആയിരുന്നു കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഇക്കാര്യം എഴുന്നള്ളിയേടത്തുന്നുതനെ എന്നോടു പറഞ്ഞു. താൻ എന്നാണ് പോകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

¹മലബാറിലെ പ്രഗസ്തമായ ഭ്രാഹ്മണകുടുംബം

“കല്പനപോലെ, എന്നു വേണമെങ്കിലും പോകാം” - ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ രണ്ടു ദിവസം കഴിത്താൽ പോകണം.”

“റാൻ.”

“നീ പോയി വേണ്ടപോലെ പറിച്ച് നല്ലനിലയിലായി കാണാൻ തന്മൈള്ളാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

“എല്ലാം അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം പോലെ.”

“നീ ഈ വിവരം ചന്തുപ്പണിക്കരോട് പറഞ്ഞൊ?”

“അന്ന് ചിറയ്ക്കൽ കലാടിവച്ച് വള്ളത്തോൾ എന്നോട് കലാമണ്ഡലത്തിൽ പറിക്കാൻ ചെല്ലാൻ പറഞ്ഞ കാര്യം അനു തന്നെ ഗുരുനാമനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ കഴിത്തില്ല.”

“എകിൽ വീടിൽ ചെന്ന് ചന്തുനോട് പറഞ്ഞിട്ടുവേണം പോകാൻ.”

“റാൻ.”

ഞാൻ ഇതിനുമുമ്പ് ഒരു പ്രാവശ്യം ഗുരുനാമരെ വീടിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. ഓലമേഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ വീടാണ്. തുകരിപ്പുർ റെയിൽവേസ്റ്ററേഷൻ അടുത്താണ്. സ്റ്ററേഷൻ കഴിത്തുള്ള മെമ്പാനത്തിന്റെ ഒരു വശത്താണ് വീട്. ഇത്രയും വിവരങ്ങൾ എനിക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പിറ്റേ ദിവസം ഗുരുനാമനെ കാണാൻ പോവുകയാണെന്ന് അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. പിറ്റേന് രാവിലെ ഞാൻ യാത്രയായി. തുകരിപ്പുർ സ്റ്ററേഷനിലേക്ക് തീവണ്ടിയിൽ പോയി. മെമ്പാനത്തിലിരിങ്കി പലരോടും അനേകിച്ച് വീട് കണ്ണുപിടിച്ചു. വീടിലേക്കു കടന്നുചെല്ലുന്ന വഴിക്ക് ആദ്യം ഒരു ചായകടകയാണ് കണ്ടത്. വീടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഗുരുനാമരെ ഭാര്യ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുനാമൻ അവിടെ ഉണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു.

“നീ എവിടുന്ന വരണ്ണ?” അവർ ചോദിച്ചു.

“ഞാൻ വാരണ്ണക്കോട്ടുനിന്നാണ് വരുന്നത്. ഞാനൊരു ചെറിയ കമകളിക്കാരനാണ്. ചന്തുപ്പണിക്കരാശാനാണ് എൻ്റെ ഗുരു നാമൻ. ഈതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീംബന് ഒരാൾ പറഞ്ഞു തന്നു. അതാണ് ഇങ്ങോട്ട് വന്നത്.”

“ഓഹോ, എന്നാൽ അദ്ദേഹം ആ ചായക്കടയിലുണ്ട്.”

ഞാൻ ചായക്കടയിലേക്ക് ചെന്നു. ഗുരുനാമൻ ചായകുടിക്കാം നവിട പോയതായിരിക്കും എന്നു വിചാരിച്ചാണ് ഞാനവിട പോയത്. അവിട ചെന്നപ്പോൾ കണ്ണ കാഴ്ച എന്ന ആകെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു. കമകളിവേഷകാരനെന്ന നിലയ്ക്കും ആചാര്യനെന്ന നിലയ്ക്കും അദ്ദിതിയന്നായ, പ്രശസ്തനായ ആ ഗുരു; ചന്തുപ്പണികൾ ചായക്കടയിലിരിക്കുന്ന വഴിപോകൾ കു ചായ കുടിക്കാടുക്കുന്നതും കുടിച്ചുകഴിഞ്ഞ പാത്രം സ്വയം കഴുകി വൃത്തിയാക്കി വീണ്ടും ചായ ഉണ്ടാക്കിക്കാടുക്കുന്നതും ഡസ്ക് തുടയ്ക്കുന്നതും ആണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ആ കാഴ്ച കണ്ക് ഞാൻ ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ അന്തംവിട്ടു നിന്നു. അപ്പോഴാണ് “നീ എപ്പുഴാ വന്നത്?” എന്ന ആശാൻ്റെ ചോദ്യം കേട്ടത്. അപ്പോഴും എനിക്കൊന്നും മിണ്ണാൻ പറ്റിയില്ല എൻ്റെ മനസ്സിൽ കിടന്നു തിങ്ങിയ വികാരം അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി എന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “നീ വീടിൽ പോയി വല്ലതും കഴിച്ച് അവിട ഇരിക്ക്. ഞാനിപ്പോൾത്തെന്ന അങ്ങോട്ട് വന്നേക്കാം.”

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകൾ അപ്പോൾ അവിടയുണ്ടായിരുന്നു. അവരോടായിട്ട്, “നീ ഇവനെ കുട്ടി വീടിൽ ചെന്ന ആഹാരമെ കൈകില്ലും കൊടുക്കു” എന്നും പറഞ്ഞു.

ഗുരുനാമൻ്റെ ഭാര്യ ചോറു വിളമ്പി എൻ്റെ മുന്പിൽ കൊണ്ടു വച്ചു.

“എനിക്കിപ്പോൾ ഒന്നും കഴിക്കണ്ടു” - ഞാൻ പറഞ്ഞു. എൻ്റെ കണ്ണിൽക്കൂടി കണ്ണിൽ ലഭിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗുരുനാമൻ വന്നു. എന്ന കണ്ടപ്പോൾ “നീ എന്തിനു കരയുന്നത്?” എന്നു ചോദിച്ചു.

“ഒന്നുമില്ല” എന്നുമാത്രം ഞാൻ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു കാര്യം മനസ്സിലായി. ഒരു തത്താജണ്ടാനിയുടെ മട്ടിൽ അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു:

“മനുഷ്യനായി കർമ്മഭൂമിയിൽ ജനിച്ചാൽ കർമ്മം ചെയ്യണം. ഈനു ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് ഒരു കർമ്മമാണ്. അതു വിധിയാണ്. വിധിയുടെ കല്പന മാറ്റാൻ ആരാല്ലും സാധ്യമല്ല. വാരണക്കോ ടുനിനു വന്നതിനുശേഷം മറ്റു ജീവിതമാർഗ്ഗമൊന്നും കണ്ടില്ല. ഈങ്ങനെ ഒരുപായമാണ് തോന്നിയത്. അതു വിധികല്പിത മല്ലോ? പ്രത്യേകാല്പനകാലം താഴേക്കാട്ടുമനയിൽ ശുരൂനാമ നായ ഇഷ്വരമേനോൻ്റെ കീഴിൽ ഞാൻ അഭ്യാസം നടത്തി. അദ്ദേഹം സന്തുഷ്ടനായി എന്ന അനുഗ്രഹിച്ചാണ് പറഞ്ഞെയ ചെത്. ഈ നാട്ടിലാണെങ്കിൽ കമകളി ഇല്ല. കമകളിയല്ലാതെ മറ്റാനും ഞാൻ പരിച്ഛിട്ടുമില്ല. അപ്പോൾ ജീവിക്കാൻ എന്നെ കിലും വേണ്ടോ? തളിപ്പുറവിലും വാരണക്കോട്ടും ഞാൻ കമ കളി പരിപ്പിച്ചു. കുറേ ശിഷ്യനാരുമുണ്ടായി. അവരുടെയും ഗതി മിക്കവാറും ഇതുതനെന്നയാണ്. വടക്കേമലബാറിൽ കമകളി കൊണ്ടുമാത്രം ജീവിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതാണ് ഇപ്പോൾ ഈ ചായകട തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.”

ഈങ്ങനെ കുറേ അധികനേരം അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു. സംസാര മെല്ലാം കഴിത്തപ്പോഴേക്കും ഏതാണ്ട് മുന്നു മണിയായി. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ വന കാര്യം ശുരൂനാമനോട് പറഞ്ഞത്:

“കലാമണ്ഡലത്തിലേക്ക് മഹാകവി വിളിച്ച കാര്യം അന്ന് ചിര ത്യക്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുവരെ ഒരു പാതയും കാണാൻ കാരിയാണ്. അവിടു വനിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുഭിവസം കഴിത്തു പോകാനാണ് എഴുന്നള്ളിയേംതുനിന്റെ കല്പന. ശുരൂനാമമെൻ്റെ അനുവാദവും ആശിർ വാദവും വാങ്ങിക്കാനാണ് ഞാൻ വനത്.”

കുറിച്ചുനേരതേക്ക് അദ്ദേഹം മറുപടിയെന്നാനും പറഞ്ഞില്ല. തെല്ലുനേരം കഴിത്ത്, “ഓ, പോയി നീയെക്കിലും നന്നായി വാ. എനിക്ക് വളരെ ശിഷ്യനാരുംബേണ്ടക്കിലും നീയാണെന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യൻ. അനു നിന്റെ കാലുപൊട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഓർക്കുന്നുണ്ടോ?”

ഇതെങ്കിലും കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ പൊതുക്കരണത്തുപോയി. അദ്ദേഹം എന്നെ അടുത്തു പിടിച്ചുനിർത്തി കണ്ണു തുടച്ചിട്ട്: “കരയണ്ട, ഞാനന്ന് പറഞ്ഞ തുപോലെ മോരിലെ വെള്ള കണക്ക് നീ എന്നും കമകളിയുടെ മുകളിൽ തന്നെ കിടക്കും. നീ പ്രശ്നപ്പായി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ട്.”

ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു. ഹൃദയം നിറഞ്ഞ സ്നേഹത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി എന്നെ അനുഗ്രഹി ആശേഷം ഗുരുനാമൻ പറഞ്ഞു:

“നീ എൻ്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥക്കു് വിഷമിക്കണ്ട്. കാനായിൽ വേങ്ങയിൽ നായനാരുടെ വക ഒരു അഭ്യാസകളും തുടങ്ങുന്നുണ്ട്. അതു നടത്തുന്നതിന് എന്നെന്നയാൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് കർണ്ണ കർണ്ണികയാ ഞാനറിഞ്ഞു. അത് അടുത്തുതനെ തുടങ്ങും. അപ്പോൾ എൻ്റെ ഇപ്പോഴത്തെ വിഷമങ്ങളും തീരും. നീ സന്തോഷത്തോടെ പൊയ്ക്കൊള്ളും.”

ഗുരുനാമനോടും ഭാര്യയോടും ധാത്രപറഞ്ഞത് ഞാൻ ഇരഞ്ഞി. അദ്ദേഹം പടിക്കൽവരെ എൻ്റെകുടെ വന്നു. ഞാൻ മറയുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം നിർന്മിമേഷനായി അവിടെ നോക്കിനിന്നിരുന്നു. ആ രംഗം ഇന്നും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

(എൻ്റെ ജീവിതം
അരങ്ങിലും അണിയറയിലും)

-കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻനായർ

വായിക്കാം കണ്ണഭത്താം

- “എൻ്റെ കണ്ണിൽക്കുടി കണ്ണീർ ലഭിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.”
ഈ കണ്ണിൽനിന്റെ കാരണമെന്താണ്?
- “ആ കാഴ്ച കണ്ക് ഞാൻ ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ അന്തംവിട്ടു നിന്നുപോയി.”
- കൃഷ്ണൻ ചന്തുപ്പണിക്കരെ ചായകടയിൽവച്ച് കണ്ണുമുട്ടുന രംഗം സ്വന്തം ഭാഷയിൽ കൂട്ടുകാരോട് പറയു.
- “മനുഷ്യനായി കർമ്മഭൂമിയിൽ ജനിച്ചാൽ കർമ്മം ചെയ്യണം. ഈ ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് കർമ്മമാണ്.”
-ചന്തുപ്പണിക്കരുടെ ജീവിതം നിങ്ങൾ കണ്ടല്ലോ. ചന്തുപ്പണിക്കരെ കുറിച്ച് മറ്റൊന്തല്ലാം കാര്യങ്ങൾ പാഠാഗത്തുനിന്ന് കണ്ണഭത്താം?

കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻനായർ

“ഇരയെരാരു വിദ്യ വശത്താക്കാൻ പറ്റുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കിനി കണ്ണ് വേണ്.” അതു പറയുന്നോൾ ആ യുവാവിശ്രീ കണ്ണുകൾ അക്ഷരാർഹമായി തിരിൽ നിറന്തരിരുന്നു. നടന്നരംഗത്തെ കുലപതിയായ ശുരു ശോപിനാമി നടുക്കരൽ കണ്ണുസാധകം പറിക്കാതെന്തിയതായിരുന്നു അയാൾ. നിരന്തരമായ സാധകത്തിനൊടുവിൽ കണ്ണു രണ്ടും തുടുത്തുവീഞ്ഞി. വേദന അസഹ്യമായി. പരിശോധിച്ച ദോക്കുൾ ഇരു സാധകം നിർത്തിയി ല്ലേഖിൽ ഒടുവിൽ കണ്ണുണ്ടാവില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴായിരുന്നു ആ പ്രതികരണം. കമകളിയെ ജീവിതവും ജീവിതത്തെ കമകളിയുമാക്കിയ കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻനായരായിരുന്നു ആ യുവാൾ. അവിന്മരണിയമായ ആത്മബലത്തിന്റെ ഇതിഹാസകമയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം.

ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടും മാത്രം കൈമുതലായുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് കമകളിയെന്ന കലാരൂപത്തിന്റെ ശിരിശ്യംഗങ്ങൾ കീഴടക്കിയ കൃഷ്ണൻനായർ കേരളീയ കലാരംഗത്ത് പ്രകാശശോപുരമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

1914 മാർച്ച് 27 നു കല്ലുർജില്ലയിലെ ചിറയ്ക്കലിൽ ജനനം. പുതിയടത്തു വീടിൽ മാധവിയമ്മയുടെയും കാൺതിരങ്ങോട്ട് നാരായണൻ നായരു ടെയ്യും മകൻ. നാലാം കൂസുവരെ ഒരേപ്പോൾ പഠനം. മിത്രാദയം കലാലയത്തിലും തൃപ്പൂണിത്തുറ ആർ. എൽ. വി. ഫൈൻ ആർക്ക് സ്കൂളിലും തിരുവനന്തപുരം ‘മാർഗ്ഗി’യിലും അധ്യാപകൻ. 1970-ൽ റാജ്യം അദ്ദേഹത്തെ പത്മശ്രീ നൽകി ആദരിച്ചു. നെഹർഗുവിൽനിന്ന് നാട്യരത്നം അവാർഡ്, കേന്ദ്ര - കേരള സംഗീത നാടക അക്കാദമി അവാർഡുകൾ, ഫൈൻ റാജാവിൽനിന്ന് വീരശ്യംവല എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. പുതനവേഷത്തിൽ അദ്വിതീയനായിരുന്ന കൃഷ്ണൻനായർ ‘പുതനക്രാഷ്ണൻ’ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. നളചരിതം ആട്ടപ്രകാരം, കോട്ടയം കമകൾ ആട്ടപ്രകാരം, എൻ്റെ ജീവിതം അരങ്ങിലും അണിയറയിലും എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ കൃതികൾ. 1990 ഓഗസ്റ്റ് 15 ന് നിര്യാതനനായി.

(മഹാപരിത്ഥമാല)

“മോതിലെ വെള്ള കണക്ക് നീ എന്നും കമകളിയുടെ മുകളിൽ തന്നെ കിടക്കും.” -കൃഷ്ണൻനായർക്ക് ഗുരു നൽകിയ ആശിർവ്വാദമാണിൽ.

ഈ ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇത്
യാമാർമ്മമായോ എന്ന് പരിശോധിച്ച് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

കലാമണ്ഡലം, കമകളി എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ
വിവരങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും ശേഖരിച്ച് പതിപ്പ് തയാറാക്കുക.

ശാൻ എന്നക്കുറിച്ച്

കഴിവുകൾ	തയ്യാറാക്കുന്നത്	സ്വഭാവങ്ങൾ
ശാൻ തയാരാക്കിയ പതിപ്പിൽ കലാമണ്ഡലം തിരെ വിവിധ ചിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചു.		
കലാമണ്ഡലത്തിന്റെ ലഭ്യചരിത്രം കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.		
കമ്പകളിയുടെ ചടങ്ങുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ലഭ്യവിവരണം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.		
പ്രശസ്തരായ കമ്പകളി കലാകാരരാജൈക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പുകളും ചിത്രങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.		
കമ്പകളിലെ പ്രധാനവേഷങ്ങളുടെ ചിത്രവും വിശദീകരണവും നൽകാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.		
ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിനുസരിച്ച് ചിത്രങ്ങൾ, കുറിപ്പുകൾ എന്നിവ ഉചിത സഹായത്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.		
നിരം, വരകൾ മുതലായവ നൽകി പേജുകൾ ആകർഷകമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.		

പ്ലബ്രെച്ചറം

അദിതീയൻ - റണ്ടാമനല്ലാത്തവൻ, ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനൾ
 അനുഷ്ഠിക്കുക - ചെയ്യുക
 ഉദ്ഘോഷിച്ച - ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞ, പ്രവ്യാഹിച്ച
 കടുകൻ - പുരുഷൻമാരുടെ ഒരിനം കർണ്ണാദരണം
 കലശലായ - വളരെ കുടുതലായ
 കർണ്ണാകർണ്ണികയാ - ഒരു ചെവിയിൽനിന്ന് മറ്റാരു
 ചെവിയിലേക്ക്, പലരായി പറഞ്ഞ
 ചാരിതാർധ്യം - സാഹമല്യം
 ജൈവം - ജീവത്തായത്
 തിരസ്കരിക്കുക - ഉപേക്ഷിക്കുക
 തേജസ്സ് - ശ്രോഢ
 ദീർഘകായൻ - ഉയരം കൂടിയ ശരീരമുള്ളവൻ
 ധീരപ്രജനൻ - ദൈയരുവും അറിവും ഉള്ളവൻ
 നിർന്മീമേഷൻ - കണ്ണുചിമ്മാത്തവൻ
 മനസ്മിതം - പുണ്ണിരി
 രമിക്കുക - ആനന്ദിക്കുക, പ്രീതിയുണ്ടാവുക
 വചനം - വാക്ക്
 സാധകം - ആവർത്തിച്ചുള്ള പരിശീലനം
 സാഷ്ടാംഗം - അഷ്ടാംഗങ്ങളോടുകൂടി
 റാൻ - ആചാരഭാഷയിൽ സമ്മതമർജ്ജിക്കൽ

കീറ്റേങ്ങൾ

ജനൽച്ചിലിൽ ആരോ മുട്ടുന
ശബ്ദം കേട്ടാണ് മാളു ഉണ്ടന്നത്.
കണ്ണുകൾ തിരുമ്പിക്കൊണ്ട് ജാലകം
തുറന്ന് അവർ പുറത്തേക്ക് നോക്കി.
ഞാനിവിടെയുണ്ടോ എന്ന ഭാവത്തിൽ
പയർച്ചേടി തലയാട്ടുന്നു. മുറ്റത്തെ
കൊച്ചുമരച്ചില്ലയിൽ അമ്മക്കിളി അവ
ളേത്തനെ നോക്കി പിലച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈനെതെ നീ വരാൻ വെക്കി എന്നു
ചോദിക്കും പോലെ.

കുറച്ചുറത്ത് പുൽത്തലപ്പിലെ
മൺതുതുള്ളിയിൽ ഒരു കുഞ്ഞുസു
രൂൾ തിളങ്കി.

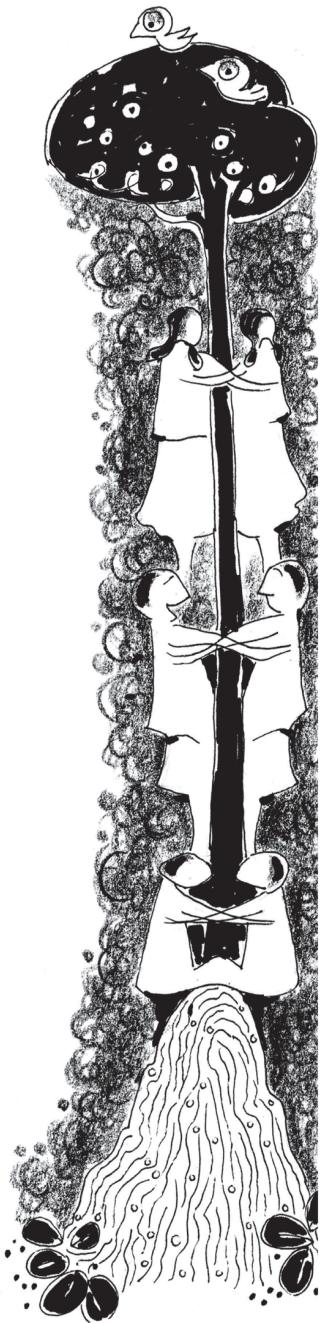

ആ പ്രഭാതത്തിൽ മാളു മറ്റുന്നതാക്കെ കണ്ടിരിക്കാം?

മഴവില്ല് വരയ്ക്കുന്നവർ

ആ നാട്ടിൽ നിരക്കെ കുനുകളായിരുന്നു. അവിടെയാണ് മുഗങ്ങളും പക്ഷികളും മനുഷ്യരുമൊക്കെ പാർത്തിരുന്നത്. കുനുകൾക്കെല്ലാം മധ്യ വിശാലമായ മെതാനം പോലെ ചതുപ്പ്. കുളക്കോഴികളും കാട്ടുതാറാവുകളും തലയിൽ തൊഴിവച്ച കാട്ടുകോഴികളും അവിടെ പാർത്തുവന്നു. അവിടെ മനുഷ്യർക്ക് സബ്രഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ചതുപ്പുനിലത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള ആകുനുകൾക്കെല്ലാം ഓരോ നിരമായിരുന്നു; നീല, മഞ്ഞ, പച്ച, ചുവപ്പ്, വെള്ള - അങ്ങനെ ഓരോരോ നിരങ്ങൾ. നീലക്കുനിലെ മനുഷ്യരും മുഗങ്ങളും പക്ഷികളുമെല്ലാം നീല. മഞ്ഞക്കുനിലെ മരങ്ങളും കിളികളും മനുഷ്യരുമെല്ലാം മഞ്ഞ. ഒരു കുനിലുള്ളവർ മറ്റുകുനുകളിലേക്കു സബ്രഹിച്ചതേ ഇല്ല. ഒരു കുനിലെ മനുഷ്യർ മറ്റു കുനുകളിലെ മനുഷ്യരെ കണ്ടതെയില്ല. കണ്ണാർ കാഴ്ചക്കാർ പോകുമെന്നായിരുന്നു ഓരോകുനുകാരുടെയും വിശ്വാസം.

അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഒരു വൈകുന്നേരം, നീലക്കുനിലെ ഒരു നീല അച്ചനും നീല മകനും കുടി നടക്കാൻ പോയി. കുട്ടിലേക്കു പോകുന്ന കിളികളുടെ പാട്ടുകൾ കേട്ട്, കാറ്റിക്കുന്നേബാൾ കലമിയുണ്ടുന്ന മരങ്ങളുടെ മുളലുകൾ കേട്ട്, നീലനിറത്തിന്റെ വക്കേഭേദങ്ങൾ കണ്ണ്, ചിരിച്ചും കമ്പകൾ പറഞ്ഞും അവർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. നടനുനടന്

അറിയാതെ അവർ മണ്ണക്കുന്നിനർക്കിലെത്തിപ്പോയിരുന്നു. ഒരു ശബ്ദം കേട്ട് അവർ തെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു നോക്കി. മണ്ണക്കുന്നിൽനിന്ന് ഒരു മണ്ണപൂര്ണ് ഉരുണ്ടുരുണ്ട് വരുകയാണ്; പിന്നാലെ ഒരു മണ്ണക്കുട്ടിയും.

“കണ്ണടച്ചോ.....കണ്ണടച്ചോ.....”

അച്ചൻ നെമ്മിടിപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

അവൻ കൈകൾക്കാണ് കണ്ണു

പൊത്തി. എങ്കിലും കൈവിരലുകൾ

മെല്ലു നീകൾ കൗതുകത്തോടെ

ആ കാഴ്ച കാണാതിരിക്കാൻ

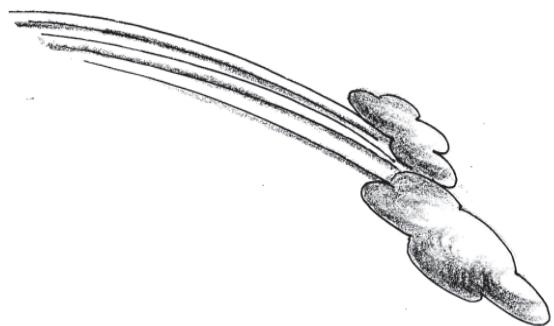
അവനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു

മണ്ണക്കുടി! മണ്ണക്കണ്ണുകൾ! മണ്ണശരീരം! മണ്ണത്തലമുടി! ഹായ!

എത്ര സുന്ദരനാണവൻ! അച്ചന്റെയാതെ ആ കാഴ്ചയിൽ ലയിച്ച്

അവന്വേദന നിന്നു. മണ്ണക്കുടി ഓടിവന്ന് മണ്ണപുന്തുമെടുത്ത് തിരികെക്ക

തന്റെ കുന്നിലേക്കുതന്നെ ഓടികയയിപ്പോയി.

“നീ വല്ലതും കണ്ണോ?” അച്ചൻ ചോദിച്ചു.

“എയ്, ഒന്നും കണ്ടില്ല.”

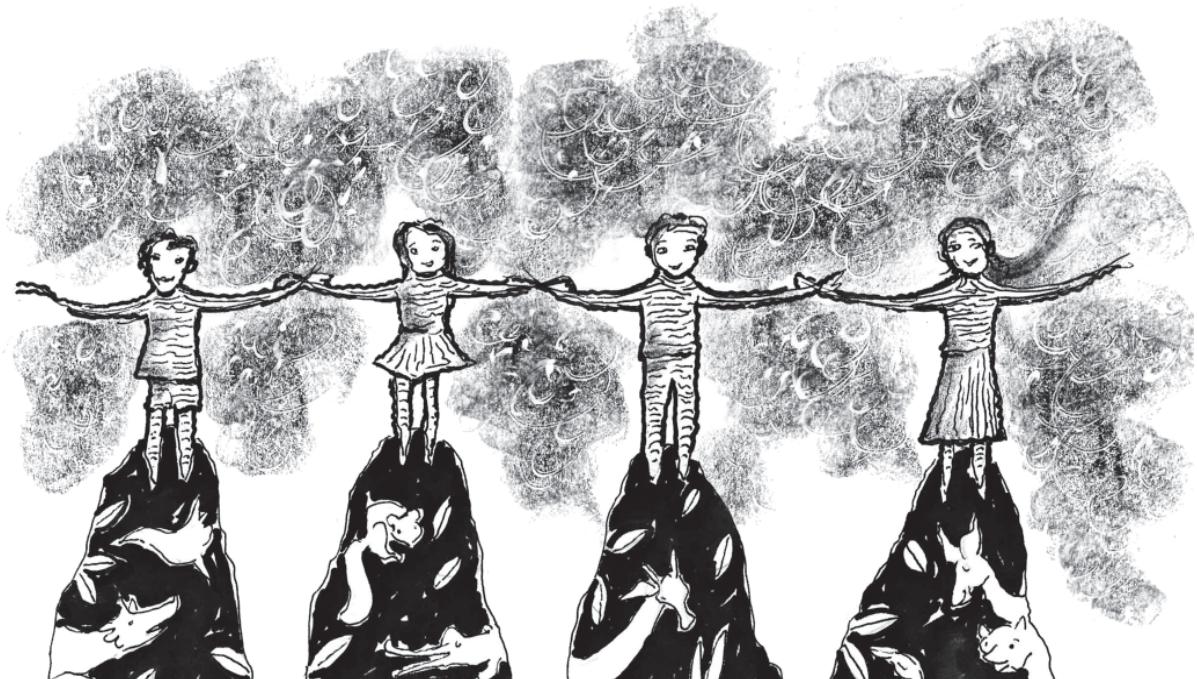
“ഒന്നും?”

“ഒന്നും.” - അവനൊരു നൃണാ പറഞ്ഞു.

“ഈന്ന് ഇവിടെവരെ മതി, നമുക്ക് തിരിച്ചുനടക്കാം.” അച്ചൻ തിരക്കിട്ടുക്കാൻ തുടങ്ങി, കൂടെ അവനും. അവൻ മനസ്സു നിറയെ മണ്ണക്കുടിയും മണ്ണപുന്തും മണ്ണക്കുന്നിലെ വിശ്രഷ്ടങ്ങളും വിരിഞ്ഞുനിന്നു.

ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ അവൻ പേടിയായിരുന്നു. എന്ന് മത്തക്കുട്ടിയെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ കാഴ്ച പോകുമോ? കാഴ്ച പോയാലുള്ള അവസ്ഥ അവൻ ആലോചിക്കാനേ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഓരോന്ന് ആലോചിച്ച് വീണ്ടും ഉറക്കത്തിലേക്കു വഴുതിവീഴും. വീണ്ടും തെട്ടും. ഉണ്ടുമ്പോൾ ഭയത്തോടെ ജാലകത്തിലുടെ പുറത്തേക്കു നോക്കും. ഹാവു, ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. നീലനിലാവ് എങ്ങും തിങ്ങിപ്പറ നിരിക്കുന്നു. നേരും വെളുക്കുന്നതുവരെ പലവട്ടം അവൻ തെട്ടിയുണ്ട് ന് കണ്ണമിഴിച്ചു. അപോച്ചല്ലോം സകല ദൈവങ്ങളെയും ഓർത്തു പ്രാർധിച്ചു: “ദൈവങ്ങളേ, എൻ്റെ കാഴ്ച പോകലേണ്ണു....”

പലതരം കിളികളുടെ സ്വരങ്ങൾ കേട്ടാണ് അവനുണർന്നത്. നീലമര ആൾ കൊഞ്ചുകൾക്കാണ് കൈകോർത്ത് കാറ്റിലാടി. “ഇല്ല, കണ്ണി നോന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവങ്ങളേ നനി.” അടുക്കളെയിൽ മൺകല തതിൽ അമ്മ കോരിവച്ചിരുന്ന തണ്ണുത്ത വെള്ളമെടുത്ത് അവൻ പലവട്ടം കണ്ണുകൾ കഴുകി. അന്നാദ്യമായി അവനൊരു കാര്യം മനസ്സിലായി. മറ്റു കുന്നുകളിലെ മനുഷ്യരെ കണ്ടാൽ കാഴ്ച പോവുകയെന്നാനുമില്ല. തൽക്കാലം രഹസ്യം അവൻ മറ്റാരോടും പറഞ്ഞില്ല.

മൺതക്കുനിലെ മൺതക്കുട്ടുകാരനെ കാണാൻ അവനു കൊതിയായി. അവൻ കാത്തുകാത്തിരുന്നു. അങ്ങനെന്നിരിക്കേ ഒരു ദിവസം അച്ചൻ പണിക്കുപോയ നേരം. അമ്മ അപ്പുറത്തെ വീടിലെ ചേച്ചിയുടെ കുടെ കാട്ടിൽ വിറകെടുക്കാൻ പോയിരിക്കയാണ്. തക്കം നോക്കി അവൻ ഇറങ്ങി നടന്നു. മൺതക്കുന്ന് ദുരൈയാണ്. അവൻ നീലവഴികളിലൂടെ വേഗത്തിൽ നടന്നു. നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കേ നീലനിറം മാൺതു കൊണ്ടെയിരുന്നു.

എന്നാൽ മൺതയ്ക്കു പകരം പച്ചയാണ് തെളിഞ്ഞു വന്നത്. വഴിതെറിയിരിക്കുന്നു; അവനു മനസ്സിലായി. എങ്കിലും പലമാതിരി പച്ചകളാൽ തിളങ്ങി, ചാണ്ടും ചരിഞ്ഞും കിടന്നിരുന്ന ആ പ്രദേശത്തിന്റെ ഭംഗിയിൽ അവൻറെ മനം കൂളിർത്തു. പച്ചമുളകൾ നിറഞ്ഞ കാട്ടിലൂടെ അവൻ നടന്നു. ഒരു പച്ചമുയൽ ഓടിവന്ന് ചെവികുർപ്പിച്ച് കുറ്റിക്കാട്ടിലേക്കു ചാടിപ്പോയി. പെട്ടു മുള കീറുന്നതുപോലെ ഒരു നിലവിളി കേട്ടു:

“അയ്യോ..... ഓടിവരണേ.....രക്ഷിക്കണേ....”

അവൻ ശബ്ദം കേടു ഭാഗത്തേക്ക് ഓടിച്ചേന്നു. ഒരു പച്ചപ്പേണ്ണകുട്ടി പച്ചക്കുളത്തിൽ പോങ്ങുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ കൂള തതിന്റെ പടവുകളിൽ പിടിച്ച് കൈനീടി. അവൻ കൈ പിടിക്കുന്നില്ല. അവന് കാര്യം മനസ്സിലായി. ഓ! എന്തേത് നീലകെകയെല്ലോ! അവൻ കാട്ടിൽ ഒറിഞ്ഞുവീണ ഒരു പച്ചമുളന്തണ്ടുത്ത് നീടി. അവൻ അതിൽ പിടിച്ചു. അവൻ ആഞ്ഞു വലിച്ചു. ഹാവു... ഒരു വിധം കരകയറ്റി. അവൻ അവഛേ നോക്കിന്നു. ഒരു പാവം പച്ചപ്പേണ്ണകുട്ടി. അവൻറെ ശരൂ അവളുടെ പാദത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു - ഒരു മുറിവിൽ നിന്നു ചോര കിനിയുന്നു.

അവൻ തന്റെ നീലക്കുപ്പായത്തിന്റെ ഒരും വലിച്ചുകൊി അവളുടെ കാലിൽ വരിഞ്ഞുകെട്ടി. അവൻ വേദനയോടെ ചിരിച്ചു. പിനെ വേച്ചു വേച്ച് നടന്നു.

“ഹേയ... നിരീൾ പേരെന്താ?” അവൻ ചോദിച്ചു.

അവർ ഒന്നും പറയാതെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. പിന്നെ തളിരിലകളിൽ കൂളിരണ്ണിത്താട്ടുന തേൻമാവുപോലെ കുലുങ്ങിച്ചിരിച്ചു.

നേരം വൈകി. അവനോർത്തു, അമ്മ വനിട്ടുണ്ടാവും. കാട്ടുമുളകൾക്കി ടയിലുടെ നടക്കുന്നോൾ അൽപ്പമകലെ ഒരു കുക്കുവിളി. ദുരെ പച്ചക്കുന്നിലെ കുട്ടകാർ വിളിക്കുകയാണ്. അവർ ഒരു മുളന്തണ്ടിൽ അവരീൾ നീലക്കുപ്പായത്തിന്റെ ശീല കൊടിപോലെ കെട്ടി വീശുകയാണ്. അവനും കൈവീഴി.

അന്നുമുതൽ നീലക്കുന്നിലെയും പച്ചക്കുന്നിലെയും കുട്ടികൾ കൂടുകാരായി. അവർ കളികളും കമകളും അനവും പകുവച്ചു. നീലക്കുട്ടകാരും പച്ചക്കുട്ടകാരും മൺതക്കുട്ടകാരും മൺതക്കുന്നിലേ കും ചുവപ്പുകുന്നിലേക്കും വെള്ളക്കുന്നിലേക്കുമെല്ലാം നിരന്തരം സ്വഭവിച്ചു. അവർ ഒന്നിച്ചു കളിച്ചു. നിറങ്ങളും നിമിഷങ്ങളും പകുവച്ചു. ഇതൊന്നും അവരുടെ അച്ചന്മാർ അറിഞ്ഞതേയില്ല. നിലാവലകൾ പുന്പട്ടു നെയ്തത ഒരു രാത്രി. ദൈവം ഭൂമിയിലെ നിറങ്ങളുടെ കുന്നുകളി ലേക്കു നോക്കി. ഓരോ കുന്നിലും നിറങ്ങങ്ങളുടെ കൊടികൾ പാറുന്നു. നീലക്കുന്നിൽ പച്ചയും മൺതയും വെള്ളയും ചുവപ്പും മൺതക്കുന്നിൽ നീലയും പച്ചയും വെള്ളയും ചുവപ്പും. ഇത് ആ കുസൃതിക്കുരുന്നു കളിക്കും പണിയാണ് - ദൈവം ചിരിച്ചുകൊണ്ടാർത്തു. പിന്നെ താമസി ആണ്. സർഗത്തിലെ നിറത്തുകിലുകളോരോന്നും കുട്ടിക്കെട്ടി എല്ലാ കുന്നുകൾക്കും മീതെ ഒരു വലിയ മാലയായി ചാർത്തി. ആ ദിവ്യമായ കണ്ണുകൾ ചതുപ്പുനീലത്തിലേക്ക് ഒന്നു നോക്കിയതേയുള്ളൂ. കൂളക്കോഴികളും കാട്ടുതാറാവുകളും അടുത്ത ചതുപ്പിലേക്ക് പറന്നു പോയി. അവിടം മുഴുവൻ പദ്ധാരമണൽ നിറന്തു. പിന്നെ രാത്രി മുഴുവൻ കുട്ടികൾക്ക് മാത്രം കേൾക്കാവുന്ന മധുരമായ സംഗീതം പൊഴിച്ചു.

നേരം വെള്ളുക്കുംപോഴേക്കും കൂട്ടികൾ ഉണ്ടാകും. കുന്നുകൾക്കു താഴെ ചതുപ്പുനിലം വറ്റിയിരിക്കുന്നു. പിനെ ഒരു താമസിച്ചില്ല. കൈയിൽ കിട്ടിയ കളിയുപകരണങ്ങളുമായി എല്ലാ കുന്നിലെയും കൂടുകാർ പദ്ധതാരമണ്ണലിൽ തുള്ളിച്ചാടി നടന്നു.

ബഹുഭ്രാന്തിയിൽ കുന്നിലെയും അപ്പുനമ്മമാർ കണ്ണത്, വെള്ളമേമ്പാനിയിൽ നിരങ്ങൾ വാരിവിതറി ഓടികളിക്കുന്ന കൂട്ടി കളിയാണ്. അവർ ആകാശത്തേക്കു നോക്കി - ഏഴുനിരങ്ങളിൽ പുത്തുലംത് മഴവില്ല

(നാടോടിക്കമെ)

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- “അവൻ കൈകൾക്കാണ് കണ്ണുപൊത്തി. എങ്കിലും കൈവിരലുകൾ മെല്ല നീക്കി കൗതുകത്തോടെ ആ കാഴ്ച കാണാതിരിക്കാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല” - നീലകുട്ടി കണ്ണ കാഴ്ചകൾ എന്താക്കെയാണ്? വായിച്ചുവരതിപ്പിക്കു.
- നീലകുട്ടി മനസ്സിലാക്കിയ രഹസ്യം മറ്റാരോടും പറയാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാവാം?
- കമയിലെ സംഭവങ്ങളോരോന്നും നിങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ ക്ലാസിൽ ചുരുക്കി അവതരിപ്പിക്കു.
- കമയിലെ കൂട്ടികളുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും സ്വഭാവങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ണത്താമോ?

“മത്തപ്പന്ത് ഉരുണ്ട് വരുകയാണ്”,

“മത്തപ്പന്ത് ഉരുണ്ടുരുണ്ട് വരുകയാണ്”

-രണ്ടാമത്തെ വാക്യം വായിക്കുന്നോഴും കേൾക്കുന്നോഴും മനസ്സിൽ കൂടുതലായി എന്തു ചിത്രമാണ് തെളിയുന്നത്?

ഇതുപോലുള്ള കൂടുതൽ വാക്യങ്ങൾ എഴുതു.

‘തൊപ്പിവച്ച കാട്ടുകോഴികൾ’ -കോഴിക്ക് നൽകിയ വിശേഷണ അങ്ങൾ നോക്കു.

* കോഴി, കാട്ടുകോഴി, തൊപ്പിവച്ച കാട്ടുകോഴി

ഇത്തരത്തിൽ വിശേഷണങ്ങൾ ചേർന്ന മറ്റു പദങ്ങൾ കണ്ണടത്തുക. കമയിൽ നിന്ന് കണ്ണടത്താവുന്ന മറ്റൊന്താക്ക പദങ്ങൾക്ക് വിശേഷണങ്ങൾ നൽകാം?

വേരു വേരു നിരങ്ങളുള്ള ആ കുട്ടികൾ ഒന്നിച്ചു ചേരുന്നോൾ മഴവില്ലിരെ ഭംഗി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. എന്തു സന്ദേശമാണ് ‘മഴവില്ല വരയ്ക്കുന്നവർ’ എന്ന കമ നൽകുന്നത്? ചർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

കമയിലെ ചില രംഗങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കു. അവയ്ക്കു നിറം നൽകിനോക്കു.

ചിത്രങ്ങളുടെ ഒരു പ്രദർശനവും നടത്താം.

വിഷുക്കണി

ഓ! ഇന്ന് വിഷുവാണ്. എൻ്റെ ‘പട്ടം’ എന്ന
ചെറുകമയിലെ കുട്ടി താൻ തന്നെയാണ്.
കുട്ടിക്കാലത്ത് പടക്കമെന്ന് പറയുന്നത് വളരെ
അപൂർവ്വമാണ്. അന്ന് യുദ്ധമൊക്കെയാണ്.
കോഴിക്കോട് പോലെയുള്ള ഗഗരങ്ങളിൽ മാത്രമേ
പട്ടം കിടുകയുള്ളൂ. അവയ് ക്കു വലിയ
വിലയുമാണ്. എൻ്റെ വലിയമ്പയ്ക്കുടെ മകൻ
കോഴിക്കോടുനിന്നും വരുന്നോൾ ധാരാളം
പട്ടം കൊണ്ടുവരും. തങ്ങൾ കുട്ടികൾ
ചില സുത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. തീപ്പ്
ടിയിൽനിന്ന് മരുന്നെടുത്ത് താങ്കോലിൻ്റെ
ദാരത്തിനുള്ളിൽ വച്ചിട്ട് ഒരാൺ ഉപയോഗിച്ച്
വെടിപൊട്ടിക്കുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടുണ്ഡായിരുന്നു. എല്ലാ
വീടുകളിലും പട്ടം പൊട്ടിക്കുന്നോൾ തങ്ങളുടെ
വീടുകളിലും ഇങ്ങനെ പട്ടം പൊട്ടിയിരുന്നു.
കമയിൽ പറയുന്നു, ഭഗവതിയുടെ
കാശേടുത്തു എന്നും മറ്റും. അതൊന്നും
താൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. പഴയ ഒരു പാരമ്പര്യ
ത്തിൽ ധാരാളം കൃഷിയും മറ്റുമുള്ള
കുടുംബമായിരുന്നു തങ്ങളുടെത്. എൻ്റെ

ബാല്യമായപ്പോൾ വസ്തുവകകളുടെ ഭാഗമൊക്കെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അച്ചൻ സിലോൺഡിലായിരുന്നു. അവിടന് അയച്ചുതരുന്ന ചെറിയ തുകകൊണ്ട് വേണും എല്ലാവർക്കും കഴിയാൻ. തങ്ങൾ അമ്മയും നാലും മകളും, ചെറിയമ്മയും കുട്ടികളും. അതിൽ ചിലരാക്കെ പഠിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ വളരെ പരിമിതമായിരുന്നു വീടിലെ കാര്യങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടാണ് വിഷുകാലത്ത് പടക്കത്തിനൊരു പതിഗണനയും വീടിലില്ലാതിരുന്നത്.

അമ്മയെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം പ്രധാനം വീടിൽ കുട്ടികൾക്ക് ഭക്ഷണം നേരത്ത് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ഒരു ഉറുപ്പികയുടെ പടക്കം വാങ്ങിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ വളരെ പ്രധാനമാണ്. ഒരുപക്ഷേ, ഈ പ്രധാനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും അമ്മ ഓർത്തിരിക്കാം, ഇതൊന്നും എന്തെന്തിനും കുട്ടികൾ അറിയണ്ട എന്ന്. കുട്ടികൾക്ക് ആഹാരം തികയുന്നില്ല എന്ന് അമ്മയ് ക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ചോറു വിളവിക്കഴിഞ്ഞ്, കുറച്ചയുള്ള; വയറുനിറന്നൊ എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമ്മയുടെ ഒരുത്തരം നിസ്സഹായത അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതാരോടും പറയില്ല. ആരോടും പറഞ്ഞിട്ട് കാരുവുമില്ല.

‘പിന്നാളിന്റെ ഓർമ്മ’യിൽ നാനത് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇവനൊരു ചെറിയ കുട്ടിയല്ലോ, ഇവൻ പിന്നാളിന് ഒരു സദ്യ വേണും എന്നൊന്നും അമ്മ ആലോചിച്ചിട്ടില്ല. അതെത്തുടർന്ന് പ്രാരംഭിച്ചുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്തെന്നും കുട്ടിക്ക് പിന്നാളില്ല, എന്തെന്നും മകന് ഒരു വിഷുക്കൈനീട്ടം കൊടുത്തില്ല

എന്നൊന്നും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല.

എൻ്റെ കൃതികളാലത്ത്, വിഷ്ണവിൻ്റെ സങ്കൽപ്പമനുസരിച്ച് കൈനീട്ടം കൊടുക്കുക, കണിവയ്ക്കുക - ഈതാക്കെ വളരെ അപൂർവമായിരുന്നു. ഒരു നിലവിളക്ക് മാത്രം. അതെങ്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. മുതിർന്ന തിനുശേഷം അടുത്ത തലമുറ വന്നപ്പോൾ കണിവച്ചു എന്നല്ലാതെ സമൃദ്ധം വിഷ്ണക്കണി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിക്കൊന്നും വിഷ്ണ കൈനീട്ടം തരാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പ്രകൃതി യാരാളം കണി തരുന്ന നാടാണ് എന്നേത്. അന്ന് പുക്കളോക്കെ യാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പല വീടുകളിലേക്കും കൊന്നപ്പുകൾ കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത് തെങ്ങളുടെ പറമ്പിൽനിന്നുമായിരുന്നു. അക്കലാലത്തെ ജീവിതംതന്നെ പ്രകൃതിയുമായി വളരെ ഇണങ്ങിയ രീതിയിലായിരുന്നു.

അമ്മയോ ചെറിയമ്മയോ രാവിലെ തോട്ടത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിയാൽ അന്നത്തെ കറിക്കാവശ്യമായ ഒരു കായയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇലക്കേം അവിടെനിന്ന് സമാഹരിച്ചു കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു. അതും വശ്യത്തിനുള്ള മരുന്നുകളും നമ്മുടെ പറമ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. എൻ്റെ മുത്തഴ്ചക്ക് മുറിവിന് ഒരു പ്രത്യേക ചികിത്സ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് ‘മുപ്പത്തി’ ആർക്കും പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടില്ല. പുറത്തൊക്കെ പോയിട്ട് വരുന്ന ആർക്കൈക്കിലും കൈയിലോ കാലിലോ മുറിവു പറിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്തോ ഒരില കൊണ്ടുവന്നിട്ട് തരടിയിട്ട് അതിന്റെ നീർ ഒഴിച്ചുകൊടുക്കും, മുറിവുണ്ടാൻ വേണ്ടി.

ഞാൻ മുതിർന്നതിനുശേഷം നാട്ടിൽ പോകുമ്പോൾ മുത്ത ജേപ്പംൻ, എം.ടി. ഗോവിന്ദനായർ കൈനീട്ടം തന്നുകൊണ്ടാണ് പഴയ വഴക്കം തുടങ്ങിയത്. മറ്റു കൂട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം എനിക്കും ഒരു വെള്ളിനാണ്യം തരും. ഞാനും ഒരു കൂട്ടിയായി മാറും.

(കണ്ണാതല്ലിപ്പുകളുടെ കാലം)

- എം.ടി. വാസുദേവൻനായർ

വായിക്കാം കണ്ണാതലാം

- “ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ വീടുകളിലും പടക്കം പൊട്ടിയിരുന്നു.” പടക്കം പൊട്ടിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം എം.ടി. എങ്ങനെന്നയാണ് നിരവേറ്റിയത്?
 - അക്കാലത്തെ വിഷ്ണു ആദോലാഷത്തിന്റെ എന്തെല്ലാം സൂചനകളാണ് പാഠാഗത്തുള്ളത്?
 - കൂട്ടിക്കാലത്ത് എം.ടി. അനുഭവിച്ച ഭാരിദ്വീം എങ്ങനെന്നയാണ് പാഠാഗത്ത് പ്രതിഫലിക്കുന്നത്?
 - “അക്കാലത്തെ ജീവിതം തന്ന പ്രകൃതിയുമായി വളരെ ഇംബാധിയ രീതിയിലായിരുന്നു.”
- പ്രകൃതി മനുഷ്യനു തുണ്ടാക്കുന്ന എന്തെല്ലാം സന്ദർഭങ്ങളാണ് എം.ടി. ഓർമ്മിച്ചട്ടുകുന്നത്?

കമാവിശകലനം

- എം.ടി. യുടെ ചില കമകളെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ പാഠഭാഗത്തും ഉൾപ്പെടും.

അവ വായിച്ച് കമാകാരൻ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യു.

* കൂട്ടിക്കാലത്തെ ആഗഹങ്ങൾ

* വീടിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ

തുടങ്ങിയവ ചർച്ചയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുമ്പോ.

അനേഷിക്കാം കണ്ണത്താം

ഓൺ, പെരുന്നാൾ, ക്രിസ്മസ് തുടങ്ങിയവ മുമ്പ്

എങ്ങനെയാക്കയാണ് ആനേലാഷിച്ചിരുന്നത്?

മുതിർന്നവരോട് ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി ക്ലാസിൽ പകുവയ്ക്കു.

എങ്ങുപോയി?

ചുണ്ടു വിടർത്തുന പുവിലെല്ലാം
വണ്ണിനു വേണ്ടും മധു നിരച്ചു

ദന്തങ്ങൾ പോയ്ക്കവിളോട്ടിപ്പോയ
കുന്നിനു യഹവനകാന്തി നൽകി

ഓടിനടനു കളിച്ചു മനിൻ
വാടി പുതുക്കും വെയിൽനാളങ്ങൾ

പൊന്നിൻകസവുകൾ നെയ്തുതള്ളും
മന്തമുകിലിലോളിഞ്ഞുനിന്നു

പച്ചിലക്കുന്നിളിൽപ്പുവറുത്തി-
ടുതോടസസ്യ തളർന്നു നിന്നു.

അന്തിവെട്ടനേതാടൊത്തെത്തതി ണാനു-
മനത്തയോണം നുകർന്ന നാടിൽ

പോരിൻ പഴകമപ്പാട്ടു പാടി
പേരാറലകൾ കളിക്കും നാടിൽ,
കൈതമലർമ്മണം തേവി നിൽക്കും
തെതെതന്നൽ തോഴനായ് വാണനാട്ടിൽ,

അൻപിൻ പുപ്പുമ്പിരിപ്പോറിപ്പോരും

തുന്പകൾ മാടിവിളിക്കും നാടിൽ,

പച്ചിലക്കാടിൻ കടവു താണ്ടി-

പെപ്പകിളിപ്പാട്ടു വിതയ്ക്കും നാടിൽ

കാവിൻ നടകളിലാണ്ടുതോരും

വേലപുരങ്ങൾ നിരക്കും നാടിൽ

സത്യസംസ്കാരത്തിടമ്പിൻ മുന്നിൽ

വച്ച കൈകാവിളക്കങ്ങുപോയി?

നാടിൻമുവത്രപ്പരിവേഷങ്ങൾ

പുഴുമഴക്കാളിയെങ്ങുപോയി?

(കവിയെഡ)

- പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ

അന്തിവെട്ടതോടൊത്തത്തി അന്നത്തെ ഓൺ നുകർന്ന കവി
തന്റെ നാടിനെ എങ്ങനെയാണ് വിശ്വാസിപ്പിക്കുന്നത്?

നാടിന്റെ അഴകൊളിക്ക് ഉദാഹരണമായി കവിതയിൽ തെളിഞ്ഞു
നിൽക്കുന്നതെന്തൊക്കെയാണ്?

കവിത സംഘങ്ങളായി ക്ലാസിൽ ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കുക.
എതോക്കെ വരികളാണ് നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതലായി ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്?
എന്തുകൊണ്ടനുകൂടി പറയുമല്ലോ.

“പുവിലെല്ലാം വണ്ണിനു വേണ്ടും മധു നിറച്ചു” -
പ്രക്യതിയിൽ മറ്റൊന്തല്ലാം ഭാവങ്ങളാണ് കാണുന്നത്?
കവിത പരിശോധിച്ചു കണ്ണത്തുക.

“ദന്തങ്ങൾ പോയ്ക്കവിള്ളാട്ടിപ്പോയ കുന്ന്” -

കുന്നിൻ്റെ ഏത് അവസ്ഥയാണ് കവി സുചിപ്പിക്കുന്നത്?

“പോരിൻ പഴകമപ്പുട്ടുപാടി

പേരാറലകൾ കളിക്കും നാട്ടിൽ”

കവി സുചിപ്പിച്ച ‘പോരിൻ പഴകമ’ എതാണെന്ന് അനേഷ്ടിച്ച്
ക്ഷാസിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

“ചുണ്ടു വിടർത്തുന പുവിലെല്ലാം

വണ്ടിനു വേണ്ടും മധുനിരച്ചു”

അടിവരയിട്ട് അക്ഷരങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. എന്തു പ്രത്യേകതകളാണ്
വരികളിൽ കാണാനാവുന്നത്? മറ്റൊഹരണങ്ങൾകൂടി കണ്ണെത്തു.

ഒംഗി എന്നതിന് കവി ഉപയോഗിച്ച ചില പദങ്ങൾ നോക്കു:

കാതി , അഴക് - സമാനാർമ്മമുള്ള പദങ്ങൾ കണ്ണെത്താം.

- കിളി : ,
- മേലം : ,
- കാട് : ,
- പുവ് : ,

പ്രകൃതി മനുഷ്യനോടു കാണിക്കുന സ്നേഹത്തിന്റെയും
മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയോടു ചെയ്യുന ക്രൂരതയുടെയും കാഴ്ചയാണ്
ഈ മുന്നു പാഠാഗങ്ങളിലും തെളിയുന്നത്. ഈത് വിലയിരുത്തി
പ്രകൃതി മനുഷ്യനു നൽകുന മഹാസൗഖ്യങ്ങളുണ്ട്
ചർച്ചചെയ്ത് ഉപന്യാസം തയാറാക്കുക.

ശാർ എന്നക്കുറിച്ച്

ഇവയിൽ ഏതൊക്കെ കാര്യങ്ങളിലാണ് നിങ്ങളുടെ മികവുകൾ എന്നത് ‘✓’ ഈ ചിഹ്നം ഉപയോഗിച്ചും കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടത് ‘+’ ചിഹ്നം ഉപയോഗിച്ചും അടയാളപ്പെടുത്തുക.

- വായനയോടും എഴുത്തിനോടുമുള്ള എൻ്റെ താൽപര്യം.
- ഒരു രചനയെ അതിനിന്നാജുമുണ്ടാക്കാൻ വായിച്ചുവത്രിപ്പിക്കൽ.
- അപരിചിത പദങ്ങൾ, ശ്വേതികൾ, പ്രയോഗങ്ങൾ, സൃഷ്ടികമകൾ എന്നിവ റഹിറൽസ് ശ്രദ്ധാങ്കിക്കൽ.
- ആശയങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ച് ലാലുവാക്കുങ്ങളിൽ എഴുതൽ.
- ഓനിലാഡിക്കം ദ്രോതസ്സുകളിൽനിന്ന് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാനും വിശകലനം ചെയ്ത് ആവശ്യമുള്ളവ പ്രയോഗിക്കാനും കഴിയൽ.
- ഒരു രചനയെ ഉചിതമായ ചിഹ്നങ്ങൾ, വണ്ണികാകരണം, ആശയക്രമീകരണം തുടങ്ങിയവ പാലിച്ച് മെച്ചപ്പെടുത്തൽ.
- സന്ദർഭത്തിനുസരിച്ച് ഉചിതമായ രചനാരീതി തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കഴിവ്.
- മറ്റൊരു വരുടെ ആശയങ്ങളും വാദങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി ആവശ്യമുള്ളത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് സ്വന്തം ആശയങ്ങളുമായി ചേർത്തുവയ്ക്കൽ.

പ്രപരിചയം

അന്നം - ചോറ്, ആഹാരം

അൻപ് - സ്വന്നഹരം, ദയ

അല - ഓളം

കാന്തി - ഭംഗി, ശ്രോദ

ചതുപ്പ് - ചെളികെട്ടിയ സഹലം

ചുഴുക - ചുറ്റും കാണണമ്പുടുക

തകരം നോക്കുക - അവസരം കാത്തിരിക്കുക

തിന്യ് - എഴുന്നള്ളത്തിനുള്ള വിഗ്രഹം, ബിംബം

ദന്തം - പല്ല്

നിലാവല - നിലാവിൽ ഓളം

നിറങ്ങേം - നിറവ്യത്യാസം

പ്രാരഘ്യം - കഷ്ടപ്പാട്

മനിൻ - ഭൂമിയുടെ

മധു - തേൻ

മുകിൽ - മേരലം

വഴക്കം - ആചാരം, പുർവ്വാചാരം

വാടി - പുന്നോട്ടം

